Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΕΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΙ ΚΑΙ ΕΝ ΕΣΟΠΤΡΩ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

ΕΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΙ ΚΑΙ ΕΝ ΕΣΟΠΤΡΩ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ

Πρώτη ἔκδοση, Ἀθήνα 2004

ISBN 960-353-117-0

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἐργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ
Μαυρομιχάλη 16, 106 80 Ἀθήνα, Τηλ. 210 360 55 32, Fax 210 36 37 304
e-mail: domosbooks@internet.gr

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΕΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΙ ΚΑΙ ΕΝ ΕΣΟΠΤΡΩ

ποιήματα

Έκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Χῶμα καὶ στάχτη, 'Αθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, 'Αθήνα 1979.
'Από φυλακῆς πρωΐας, 'Αθήνα 1980.
Εἰς ὦτα ἀκουόντων, 'Αθήνα 1981.
'Απαράκλητοι καιροί, 'Αθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, 'Αθήνα 1983.
Τροπικὰ ἰδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, I (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), 'Αθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, 'Αθήνα 1990.
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, II (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), 'Αθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, 'Αθήνα 1991.
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, 'Αθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, 'Αθήνα 1993.
Ὑγρὰ τοπία, 'Αθήνα 1994.
Fireworks and Sparrows (ἐκδ. Primavera), Sydney 1994.
Τεφρὲς ἀκτές, 'Αθήνα 1995.
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, III (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), 'Αθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, 'Αθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, 'Αθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, 'Αθήνα 1998.
Λιτανεία χρωμάτων, 'Αθήνα 1999.
Ὄμβρια ὕδατα, 'Αθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, 'Αθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), 'Αθήνα 2001.
Νεροσυρμή, 'Αθήνα 2002.
Australian Passport, δίγλωσση ἀνθολογία (ἐκδ. Brandl & Schlesinger), Sydney 2002.
Οἱ πρῶτες ὕλες, 'Αθήνα 2003.

Μνήμη
Μενελάου Παρλαμᾶ

ΕΥΚΤΑΙΟΣ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

Εἰς ποίας ἡμέρας τετήρηκας ἡμᾶς Κύριε!

Ἂς ἦταν νὰ ὑποδεχόμουν
τὸν καινούργιο χρόνο
χωρὶς αὐτιὰ καὶ δίχως μάτια
βυθισμένος στὶς ἄσπιλες ἀναμνήσεις
παλαιῶν ἡμερῶν
πρὶν ὁ λόγος χάσει τὴν τιμή του
καὶ ἡ πράξη τὸν λόγο της.
Σ' ὅλους τοὺς χώρους τώρα θριαμβεύουν
ἀχόρταγοι ρακοσυλλέκτες
ἀνερυθρίαστοι κιβδηλοποιοὶ
κι ἂν διαθέτεις ἀκόμη ἀντιστάσεις μνήμης
θὰ κριθεῖς ἀπὸ τὸ Συνέδριο τῶν Ἀνόμων
ὡς ἔνοχος ἢ τουλάχιστον ὡς ἀνεπίκαιρος.

Sydney-Brighton Le Sands 9-1-2003

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΑΣΠΙΔΕΣ

Ἀφοῦ καὶ τὴν ποίηση τώρα τὴν ὁρίζουν
οἱ τερμίτες ἀπὸ τὰ λεγόμενα media
δὲν μένει παρὰ νὰ συνασπισθοῦν
χωρὶς ἀσπίδες οἱ τίμιοι
καὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸ Θεὸ
ἕνα δεύτερο καὶ γενικότερο Κατακλυσμό.
Τότε ἴσως ἐπιπλεύσουν ἐν τέλει στὰ νερὰ
σπαράγματα σὰν τὰ fragmenta τοῦ
Ἡρακλείτου
ποὺ θὰ κρίνονται αὐτοδύναμα
ὡς τὴν Δευτέρα Παρουσία
λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἱερῆς ἀνωνυμίας των.

Sydney-Redfern 13-1-2003

ΠΑΝΙΚΟΣ

Ἡ ἀπογοήτευση ἔγινε τώρα πανικὸς
πὼς δὲν μοῦ μένει πιὰ τρίτη λύση.
Ἢ πρέπει νὰ σωπάσω σὰν νὰ δέχτηκα
θανατηφόρο πυροβολισμὸ
ἢ ν' ἀδιαφορήσω γιὰ τοὺς πολλοὺς
γράφοντας μόνο γιὰ κείνους
ποὺ σέβονται τὶς λέξεις.

Sydney-Brighton Le Sands 18-1-2003

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ἄφωνο μὲ πυρπολεῖ τὸ ἀπόγευμα
σὰν πρόβατο σφαγμένο
ποὺ κρέμεται τελετουργικὰ στὸ τσιγκέλι
καὶ κανεὶς δὲν θυμᾶται μήτε συλλογιέται
πόσα βελάσματα-οἰμωγὲς
τῆς προβατίνας ποὺ τὸ γέννησε
μπορεῖ νὰ αἰωροῦνται ἀκόμη ὡς
ἀπομακρυνόμενα ἠχητικὰ κύματα
στὸν ἀνεύθυνο ἀέρα.
Τὸ ἀπόγευμα θὰ περίμενε κανεὶς νά 'ταν
ὁ χρόνος ποὺ πέφτουν οἱ τόνοι τῆς βαρβα-
ρότητας
καὶ ξεθωριάζουν οἱ φρικαλέες εἰκόνες
τοῦ δαιμονισμένου μεσημεριοῦ.
Ὅμως ἀπὸ τότε ποὺ τὰ τελώνια
μετανάστευσαν στὰ μεσάνυχτα
οἱ ἴσκιοι τοῦ ἀπογεύματος γίνονται
ἀπειλητικότεροι
καὶ οἱ φόβοι ἀμέτρητοι
ἀκαθόριστοι σὰν τὰ τελώνια.

Sydney-Brighton Le Sands 18-1-2003

ΜΟΝΙΜΩΣ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟ ΤΖΑΜΙ

Ὅποια ὥρα κι ἂν περάσω ἀπ' τὸν δρόμο της
στέκεται πίσω ἀπ' τὸ τζάμι
πρόωρα τσακισμένη ἀπὸ κάποια θλίψη
ὄχι ὅμως γριά.
Δὲν μπορεῖς νὰ πεῖς ἂν βλέπει τοὺς περαστικοὺς
ἢ κοιτάζει ἀπλανῶς τὸν ὁρίζοντα.
Τὰ μαλλιὰ συνεχῶς ἀναστατωμένα
σὲ ἀπόχρωση ἀρρωστημένου λεμονιοῦ
καὶ τὸ πρόσωπο τελείως ἀνέκφραστο
σὰν προσπάθεια αὐτοχειριασμοῦ
ἀποτυχημένη.
Δὲν τόλμησες ποτὲ νὰ τὴν χαιρετήσεις
μήτε μὲ δειλὸ νεῦμα διερχόμενου γείτονα
ἀπὸ φόβο μὴ θέσεις σὲ λειτουργία
ἐξαντλημένους συνειρμοὺς
ποὺ ἐνδεχομένως θὰ γεννοῦσαν
ἀπρόβλεπτες ἀναμνήσεις
κάνοντας πιὸ ἀδιέξοδη
τὴν συνεχιζόμενη ἄπνοια.

Sydney-Brighton Le Sands 20-1-2003

ROSEHILL

Ἦταν τεράστιος σωρὸς ἀπὸ ρόδα
στὸν τάφο παλληκαριοῦ;
Ἢ ἦταν λόφος κατάσπαρτος ἀπὸ
ρόδα
προβαλλόμενος στὸ τετράγωνο
δυναμισμὸς τῆς ζωῆς;
Κρατῶ μόνο τὸ ὄνομα
καὶ κατανύσσομαι τὸ ἴδιο
καὶ ἀπὸ τὰ δύο σκέλη τῆς ἐξισώσεως!

Blacktown 22-1-2003

ΜΑΧΑΙΡΑ ΔΙΣΤΟΜΟΣ

Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς!

Χάθηκε ἀπὸ τὸν κόσμο ἡ ντροπὴ
κι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ.
Ἀλίμονο σ' αὐτοὺς ποὺ ἀκόμη ντρέπονται
καὶ φοβοῦνται.
Μὰ πάλι τρισευλογημένα τέκνα τοῦ Θεοῦ
κεῖνοι ποὺ κάποτε σηκώνονται καὶ τολμοῦν
μὴ ἔχοντας λόγο νὰ ντρέπονται
μήτε νὰ φοβοῦνται.

Sydney-Brighton Le Sands 22-1-2003

Η ΜΟΝΗ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ

Ἡ φαντασία σου σὲ προσγειώνει.
Δ. Μυταρᾶς

Φαντάσου πόσο γλίστρησε τὸ ἔδαφος
κάτω ἀπ' τὰ πόδια μας
—γυμνάστηκαν ἄλλωστε νὰ παραπαίουν!—
γιὰ νὰ μᾶς μένει μόνο ἡ φαντασία
γιὰ στοιχειώδη προσγείωση!
Καημένη Γῆ!
Σὲ ὀνομάζουμε Μάνα
καὶ Σὲ πετοῦμε στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων
σὰν ξερὴ «κουραμάνα»
ἀφήνοντας μόνη προσ-γείωση
τὴν ἀναπόφευκτη
ὁριστικὴ στὸ χῶμα
ἐπιστροφή.

Melbourne 1-2-2003

ΑΝΑΙΜΑΚΤΗ ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΗ

Οἱ τέσσερις τοῖχοι τοῦ δωματίου
ποτὲ δὲν εἶναι τέσσερις
εἶναι ἕξι.
Ἴσως γι' αὐτὸ πολλαπλασιάζουν σιωπηρῶς
τὸ αἴσθημα
ὄχι ἁπλῶς ἐγκλεισμοῦ
ἀλλὰ ὁριστικῆς ἀποκοπῆς
ἀπὸ τὴν κοινωνία ὅσων ἀναπνέουν
στὴν ἔστω ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα
συνεχιζομένων παραισθήσεων.

Sydney-Brighton Le Sands 12-2-2003

ΕΙΚΟΝΕΣ ΣΥΝΕΙΡΜΩΝ

Τὶς κυδωνιὲς ποὺ τὰ λουλούδια τους μοιάζουν
μὲ τραχηλιὲς κοριτσιῶν τοῦ σχολείου.
Νικ. Πεντζίκης

Εὐλογημένο, Κύριε, τ' ὄνομά Σου
γιατὶ προνόησες μὲ εἰκόνες συνειρμῶν
νὰ δέσεις τὰ πιὸ ἀέρινα κτιστὰ
μὲ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο.
Ποιὸς θὰ μᾶς ἔπειθε λόγου χάρη
γιὰ τὴν ἄσπιλη παρθενία
τῶν κοριτσιῶν τοῦ σχολείου
ἂν οἱ τραχηλιές των δὲν μᾶς θύμιζαν
λουλούδια κυδωνιᾶς;
Ποιὸς θὰ ἐπαναλάμβανε τὸν ὕμνο
τῆς παιδικότητας
ἂν κάθε χρόνο δὲν ἔφερνε ἡ Ἄνοιξη
χρώματα καὶ ἀρώματα ἑνὸς ἄλλου κόσμου;
Εὐλογημένο, Κύριε, τ' ὄνομά Σου
γιὰ τὰ παιδιὰ
γιὰ τὰ πουλιὰ
γιὰ τὰ λουλούδια
καὶ γιὰ τοὺς τέσσερις ἀνέμους ποὺ τὰ θροΐζουν.

Sydney-Brighton Le Sands 15-2-2003

ΜΕ ΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ

Σήμερα ὁ οὐρανὸς πηχτὸ μολύβι
καὶ πῶς νὰ μὴν ἐπηρεάσει τὴν ψυχή σου;
Ὅσες φορὲς μοῦ κρύψανε τὸν ἥλιο
  στερήθηκα ὁλόκληρο τὸν οὐρανό.
Θυμήθηκα τὴν ἐξήγηση μιᾶς γριᾶς
  γιὰ τὴν γενεαλογία τοῦ σύννεφου
πὼς δὲν τὸ γέννησε ἡ θάλασσα
παρὰ οἱ στεναγμοὶ θλιβομένων.
Τότε εἶδα τὸ παραπέτασμα νὰ σχίζεται
ὁλόκληρο τὸν κόσμο ν' ἀνατέλλει ὅπως κάθε μέρα
  μὲ γέλια καὶ μὲ δάκρυα.

Sydney-Brighton Le Sands 1-3-2003

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝ

Καὶ δὲν εἶναι ὄνειρο τ' ὄνειρό μου
ἀλλὰ χῶμα...

Pablo Neruda

Τὸ σπίτι ἦταν ἀπόμερο
κι εἶχε ἕνα κῆπο τόσο ταπεινὸ
στὸ πίσω μέρος
ποὺ δὲν τολμοῦσες μήτε κατ' εὐφημισμὸν
νὰ τὸν πεῖς περιβόλι.
Ἐκεῖ τὸν εἶδα νὰ παλεύει ἀπεγνωσμένα
νὰ ἰσιώσει ἕνα δενδρύλλιο καχεκτικὸ
ποὺ τὸ τυράννησε ὅλη νύχτα ὁ ἄνεμος
κι ἤθελε μόλις λίγο νὰ τὸ ἰσοπεδώσει.
Ὁ ἥλιος τώρα εἶχε ἀνέβει ἕνα μπόϊ
σκορπίζοντας τὴ χαμηλὴ νέφωση
σὰν ὄνειρο ἐφιαλτικὸ
πειθαναγκάζοντας καὶ τὸν ἄνεμο
σὲ συνθηκολόγηση.
Τότε μονάχα μπόρεσε κι αὐτὸς νὰ φύγει
στὸ μεροκάματο.

Sydney-Brighton Le Sands 5-3-2003

ΤΟ «ΤΕΣΤ ΚΟΠΩΣΕΩΣ»

Ὅσο περνᾶ ὁ καιρὸς τὸ διαπιστώνεις
μὲ προστιθέμενες ἐπαληθεύσεις
ὅτι τὸ αἴσθημα τῆς κοπώσεως
ἦταν πολὺ πιὸ σύνθετο ἀπ' ὅσο νόμιζες
κι αὐτὸ εἶναι ποὺ κάνει πιὸ ἐπώδυνα
τὰ γηρατειά.
Δὲν εἶναι μόνο τὸ σῶμα ποὺ ἐξαντλεῖται
σὲ φυσικὲς ἀντιστάσεις
νὰ σώσει τὸ σχῆμα του
σὲ μιὰ ἀξιοπρεπῆ σφριγηλότητα.
Εἶναι πρὸ πάντων ἡ ψυχὴ ποὺ βολοδέρνει
στὴ σιωπηλὴ γυμνασία της
ἀνάμεσα σὲ προσδοκία καὶ διάψευση.

Sydney-Brighton Le Sands 7-3-2003

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ἡ θύελλα τῆς θλίψης δὲν εἶχε προσβάλει
ἀκόμα τὰ φύλλα.

Max Jacob

Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἀκόμα ἡ εἰλικρίνεια
στὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως
καὶ μπορεῖς νὰ ἐμπιστευθεῖς στὴν ἀλήθεια
τοῦ πράσινου
ὅσο φαίνεται πράσινο.
Στὴν διαύγεια τοῦ νεροῦ πρὶν τὸ ἀναγκάσουν
νὰ τελματώσει.
Στὴν κατήφεια τοῦ νέφους ποὺ δὲν ξέρει
νὰ σὲ παραπλανήσει
αἰφνιδιάζοντάς σε στὴ μέση τοῦ δρόμου
μὲ βροχὴ ἀπρόβλεπτη.
Εὐτυχῶς ποὺ ὅταν οἱ ἄνθρωποι ὑποκρίνονται
τὰ στοιχεῖα ποὺ δὲν ἔχουν συνείδηση
ἄλλη γλώσσα δὲν ξέρουν
παρὰ νὰ ἀποκρίνονται σὰν τὸν Χριστὸ
μ' ἕνα ναὶ ἢ ἕνα οὐ
χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Sydney-Brighton Le Sands 12-3-2003

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΜΟΣ

Ἀνάμνηση ἑνὸς ἀνθρώπου
στιγμὲς ποὺ σβήσαν μὲ τὴν εὐκολία τοῦ σχηματισμοῦ τους.
Ν. Γ. Πεντζίκης

Τὰ πιὸ πολλὰ ἀπ' ὅσα γράφομε καὶ λέμε
δὲν εἶναι τόσο γιὰ νὰ ποῦμε τὰ πράγματα
καταγράφοντας σκηνικὸ καὶ πεπραγμένα
αὐτὰ ἐπακριβῶς φυλάσσονται
στὸ γονιδίωμα τῆς φύσεως
στὴ μνήμη τοῦ Θεοῦ.
Ἐμεῖς πᾶμε νὰ σώσουμε μόνο τὶς λέξεις
φθόγγους καὶ χειρονομίες ποὺ συνοδεύουν
ξέροντας πὼς ἐκεῖ φωτογραφήθηκε ὁ ἄνθρωπος
καὶ πὼς πεθαίνουν μαζὶ μὲ τὸν ἄνεμο
ποὺ στέγνωσε τὴν φωτογραφία.

Sydney-Brighton Le Sands 13-3-2003

ΖΩΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

Κι εἶναι ἡ σκέψη τοῦ θανάτου ποὺ στὸ τέλος
σὲ βοηθάει νὰ ζήσεις.

Umberto Saba

Πολλοὶ μᾶς τό 'παν πὼς ὁ θάνατος κατὰ βάθος
ὑπουργεῖ τὴν ζωὴ
γι' αὐτὸ ἡ ζωὴ περικλείει
τόσους θανάτους.
Ποιὸς ἀξιώθηκε νὰ ἐξιχνιάσει ὑπόγειες διαδρομὲς
ποὺ ἀκολουθοῦν τὰ κτιστὰ καθὼς ἐπικοινωνοῦν
ἐν ὀνόματι τῆς κτιστότητάς των;
Ζωὴ καὶ θάνατος δὲν δείχνουν διχοστασία
στὸ ἱερὸ πανδαιμόνιο τῆς Μεταμορφώσεως
ζωὴ καὶ θάνατος σημαίνουν ἄρση καὶ θέση
ὡς τὴν ὁριστικὴ ἐξισορρόπηση
κι ὅ,τι δὲν ἐντάσσεται ἐξ ὁρισμοῦ
ἀποτάσσεται κατὰ βούληση.

Sydney-Brighton Le Sands 15-3-2003

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ ΥΨΙΚΑΜΙΝΟΥ

Ἀφουγκραζόμουν τὸ μεσημέρι καὶ τὶς φλέβες μου.
Edith Sitwell

Τὴν ὥρα τοῦ μεσημεριοῦ δὲν εἶναι μόνο ὁ ἥλιος
ποὺ κορυφώνεται
τὸν σκεπάζουν δὲν τὸν σκεπάζουν τὰ σύννεφα
εἶναι καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ αἷμα ποὺ ἀνεβαίνει
θερμοκρασίες ὑψικαμίνου.
Τὸ μεσημέρι κυκλοφοροῦν σὲ σταυροδρόμια
νεράϊδες ποὺ ἀκολούθησαν μόλις ξημέρωσε
τελώνια τοῦ μεσονυκτίου
καὶ προκαλοῦν τοὺς θνητοὺς νὰ περάσουν τὰ ἐσκαμμένα
γιὰ νὰ ὑψωθοῦνε.
Μὰ ἐκεῖνοι ἀπὸ φιλότιμο διστάζουν.
Κλείνουν τὰ μάτια νὰ μὴν ὑποκύψουν.
Καὶ παραμιλοῦν.

Sydney-Brighton Le Sands 15-3-2003

ΛΙΘΟΣΤΡΩΤΟ ΚΑΙ ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑ

Τὰ λιθόστρωτα συγκρατοῦσαν τὰ βλέμματα.
Pierre Réverdy

Ὅταν θολώνει ὁ νοῦς
κι ὅλα προσανατολίζονται στὴν ἀπόγνωση
διέξοδο ἀνακαλύπτει μόνο τὸ βλέμμα
κι ἂς χαρακτηρίζεται
ἀπ' τοὺς γύρω νηφάλιους
πλάνο ἢ ἀπλανές.
Γιὰ νὰ παραμείνει αὐτὴ ἡ ψευδαίσθηση
δυνατότητα διεξόδου
πρέπει τὸ βλέμμα νὰ μένει ἐστραμμένο
διαρκῶς πρὸς τὰ πάνω.
Τὰ πρὸς τὰ κάτω ἢ τὰ ὁριζοντίως
εἶναι παγιδευμένα ἐκ τῶν προτέρων
ἀπὸ ἀκανθωτὸ συρματόπλεγμα
ἢ ἀπὸ λιθόστρωτο ἀνυποχώρητο.

Sydney-Brighton Le Sands 17-3-2003

ΟΙ ΠΗΓΕΣ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ

Ρωτᾶς ἂν ὅλα ἔτσι σβήνουνε
σ' αὐτὴ τὴ λιγοστὴ τῶν ἀναμνήσεων τὴν ὁμίχλη.
Eugenio Montale

Τούτη ἡ βροχὴ δὲν ἔχει τίποτε νὰ κάνει
μὲ σύννεφα καὶ νερὸ
πάει καιρὸς ποὺ θά 'πρεπε νὰ ξέρεις
τὶς πηγὲς τῶν δακρύων.
Ὅταν ἀκοῦς στὸ δελτίο καιροῦ
νὰ μιλοῦν γιὰ ὁμίχλη
μὴν πάει ὁ νοῦς σου μονομερῶς
σὲ φυσικὲς ἀναθυμιάσεις
σὲ πυρκαγιὲς δασῶν.
Πίσω ἀπ' τὰ σωματίδια τῆς ὕλης
ὅποιο κι ἂν εἶναι τὸ σχῆμα καὶ τὸ βάρος τους
γύρευε τῆς ψυχῆς σου τὸ ἄδηλο μερτικὸ
σ' αὐτὴν ἀπευθύνεται ἡ εὐδία
κι οἱ καταιγίδες.

Sydney-Brighton Le Sands 18-3-2003

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΨΥΧΩΝ

Τύψη καὶ πρόκλησή μου τὸ ποτάμι
ποτὲ ἡ λίμνη κι ἡ θάλασσα.
Καθὼς κυλάει τὰ γάργαρα νερά του
παρασύροντας σὲ κίνηση
ὅσα πρόλαβε ν' ἀγκαλιάσει
γίνεται μέτρο τῆς δικῆς μου ἀδράνειας
μὰ δὲν θὰ τολμοῦσα νὰ λυπηθῶ
ποὺ δὲν μὲ παίρνει μαζί του!

Sydney-Brighton Le Sands 20-3-2003

Η ΚΡΑΙΠΑΛΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

(ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιθέσεως στὸ Ἰράκ)

Νύχτα ποὺ διαδέχθηκες τὴ μέρα
μὴν ἐπιτρέψεις νὰ συνεχισθεῖ
ἡ κραιπάλη τοῦ ἥλιου
στῶν ἡττημένων τὰ ὄνειρα.
Τοὺς τρομοκράτησαν τόσο πολὺ
πρὶν τοὺς ἀφανίσουν
μὲ πράξεις ἀνεπανόρθωτες
ὥστε τὸ μόνο τώρα ποὺ χρειάζονται
εἶναι ἡ σιωπή.
Μιὰ σιωπὴ ἀπόλυτη σὰν τὸν θάνατο
βαθειὰ καὶ παρατεταμένη
μήπως μπορέσουν νὰ κοιμηθοῦν.
Κι ἂν εἶναι ἀκόμα λίγο τυχεροὶ
ἴσως ξεχάσουν.

Sydney-Brighton Le Sands 21-3-2003

ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ (Γ')

Μὴν χάνεις τὸν καιρό σου νὰ μετρᾶς
πόσες φορὲς σὲ γέλασαν
δὲν ἀγνοοῦσες ἄλλωστε πὼς ὁ κόσμος
κεῖται ἐν τῷ πονηρῷ.
Προσπάθησε νὰ θυμηθεῖς πόσες φορὲς
προκάλεσες ὁ ἴδιος τὸ ἀδίκημα
μὲ τὴν ἀφέλειά σου.
Ἡ ἀφέλεια ὑψοῦται στὸ τετράγωνο
ὅσο τὴν πιστεύεις
πρωτογενῆ ἀγαθότητα.

Sydney-Brighton Le Sands 29-3-2003

Ο ΑΝΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Οἱ βίαιοι θάνατοι πρέπει νὰ μνημονεύονται σὰν δικοί μας.

Benedict Anderson

Ποιὸς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ διαλέξουμε
ν' ἀποποιηθοῦμε τὸ Ἔσχατο;
Ὁ κάθε θάνατος εἶναι δικός μας
ἀδιάφορο πόσο βίαιος ἢ φυσιολογικός.
Μπορεῖ τὸ δέντρο ν' ἀγνοήσει
φύλλο ποὺ πέφτει ἀπὸ μαρασμὸ
ἐπειδὴ δὲν τὸ μάδησε ἄνεμος;
Ἰδοὺ λοιπὸν ποὺ φτάσαμε
στὸ ἀνήκουστο τέρμα
νὰ μᾶς κεντρίζει τὸ φιλότιμο ἕνα φυτὸ
ἀφοῦ κι ἀπὸ ἕνα φύλλο εἶν' ἀρκετὸ
νὰ κριθεῖ ὁλόκληρο
τὸ ἀπέραντο φύλλωμα!

Sydney-Brighton Le Sands 30-3-2003

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΤΕΛΗΣ

Οἱ ποιητὲς δὲν ἔχουνε βιογραφία.
Nicanor Parra

Ὄχι,
πὼς δὲν ἔζησαν
πὼς δὲν πόνεσαν
πὼς δὲν θυμοῦνται.
Ὅμως,
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς:
ἐπειδὴ δὲν χόρτασαν
σταμάτησαν νὰ διηγοῦνται.

Sydney-Brighton Le Sands 31-3-2003

ΤΟ ΑΣΥΜΠΤΩΤΟ

Κραυγὲς ἀσυνάρτητες οἱ στίχοι μου
ἀπὸ ἀόρατους συνειρμοὺς
ρημαγμένου τοπίου.
Πῶς ἦταν δυνατὸν νὰ συνηχήσουν
μὲ περιγραφὲς ἀγοραίων
πραγμάτων ἢ αἰσθημάτων
ἐπικῆς βαρβαρότητας!

Sydney-Brighton Le Sands 1-4-2003

ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ

Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ λέω ἀνοησίες
γιὰ νὰ μὲ ποῦνε μοντέρνο·
ὁ λόγος πάντα εἶχε ἕνα λόγο νὰ δηλώσει
γι' αὐτὸ καὶ τόλμησε τὴν προφορὰ
ἀλλιῶς θά 'μενε ἐνδιάθετος
στὴ σιωπὴ τοῦ νοῦ
στὰ σκοτάδια τῆς συνειδήσεως
στὸν αὐτισμὸ τοῦ ὑποσυνείδητου.
Λόγος ποὺ δὲν ἀπευθύνεται
σὲ συγκεκριμένο σημεῖο
ἤγουν σὲ ἀναμένοντα παραλήπτη
εἶναι ἡ πιὸ χυδαία ματαιοπονία:
Τὸ ραβδὶ τῆς Κίρκης
ποὺ ἐξανδραποδίζει ἀνθρώπους
σὲ ἀγέλη χοίρων.

Sydney-Brighton Le Sands 2-4-2003

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ

Ἐκεῖνος ἔτρεχε
μὰ τὸν ἀκολουθοῦσε ἡ σκιά του
μὴ θέλοντας νὰ τὸν ἀφήσει νὰ ξεχάσει
τὸ βάρος τῆς γῆς.
Ἀκατανίκητος δεσμὸς σωτηρίας!

Sydney-Brighton Le Sands 5-4-2003

Ο ΡΑΓΙΣΜΕΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

Ἀντίσταση τραυματισμένη
κι ἴσως γι' αὐτὸ λειψὴ
ὅμως καὶ φθίνουσα σημαίνει
μιὰ βούληση ἀλλιώτικη
κόντρα στὸ ρεῦμα.
Τοῖχος ποὺ θεωρεῖται τυφλὸς
καθὼς τὸ βάρος του σωπαίνει
δὲν καταργεῖται ἐπειδὴ δὲν ἀντιδρᾶ
δύναμή του ἦταν πάντα
νὰ σημαίνει.

Sydney-Brighton Le Sands 12/14-4-2003

ΑΥΤΟΣΚΟΠΗΣΗ

Ὅσο χάνει βάρος μελετᾶ προσεκτικὰ
κυρίως ὅταν γράφει ἀπομονωμένος
τὸ δέρμα καὶ τὶς κηλίδες γηρασμοῦ
στὴ ράχη κάθε παλάμης
τῶν δυὸ χεριῶν ποὺ τὸν δένουν μὲ τὸν
συνάνθρωπο
περίπου ὅσο καὶ μὲ τὸν Θεό.
Τὸ δέρμα αὐτὸ δὲν ἔχει πιὰ αἷμα καὶ σάρκα
γι' αὐτὸ τσαλακώνεται σὰν χαρτὶ
στὴν κάθε κίνηση τῶν δακτύλων·
καθὼς εἶναι διάφανο ἀφήνει νὰ
μετριοῦνται
σὰν ἠλεκτρόδια κάποια νεῦρα
καὶ κάποιες φλέβες ἀγνώστου λειτουργίας.

Sydney-Melbourne 12-4-2003

ΥΠΑΡΞΙΑΚΟΣ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ

Γεννήθηκα γιὰ νὰ διαψεύσω
τὴν *μοναξιά σου*
σκοτάδι - θάνατο
ποὺ σὲ τρόμαζαν.
Τώρα γνωρίζεις
πὼς καὶ τὰ τρία ὑπάρχουν
ἀλλὰ τὰ πολεμοῦμε μαζὶ
κι εἶναι σὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν.

Sydney-Brighton Le Sands 15-4-2003

ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟ

Στὸν Σταμάτη Κ. Σκλάβο

Συγκατένευσε ὁ Θεὸς καὶ τὸ δέχτηκες ἀδια-
μαρτύρητα
ἐσὺ κι οἱ δικοί σου
νὰ σταματήσει τὸ βῆμα σου στὸ δέκατο
σκαλοπάτι
γιὰ νὰ βρεθεῖς μ' ἕνα πέταγμα
στὴν ἀπέναντι ὄχθη
ν' ἀπολαύσεις πρὶν ἀπ' ὅλους μας
τὶς ἐκπλήξεις τοῦ Αἰωνίου
ὅπως περισσότερο ἀπ' ὅλους μας γεύτηκες
ἐδῶ κάτω
τοὺς πόνους τοῦ Προσωρινοῦ.
Δὲν σοῦ ταιριάζει θρῆνος
ὅσο κι ἂν πονοῦμε
τὰ νέα σου μέτρα ἐπιβάλλουν
μονάχα μείζονα Μακαρισμό:
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται!

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2003

ΤΟ ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

Σκληρότερο νόμισμα ἐδῶ
τὸ σκοτάδι
διατηρώντας μονίμως τὴν ἴδια τιμὴ
μέσ' ἀπὸ ρωγμὲς ποὺ θὰ ἐπεδίωκαν
οἱ μεθοδεῖες διεθνοῦς συμμαχίας
ἐπιλεγμένων πρωτοτόκων τοῦ Πονηροῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2003

ΠΟΙΟΣ ΜΙΛΗΣΕ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΑ

Ἤθελα νὰ ἐπινοῶ τὰ τοπία
κι ὄχι νὰ τὰ καταγράφω μονάχα
Peter Handke

Κεῖνος ποὺ τολμᾶ τέτοια δήλωση
δὲν ἀδικεῖ διόλου τὰ πράγματα.
Ἀντιθέτως, τὰ μεγαλύνει
τὰ ὁλοκληρώνει καθὼς τὰ φέρνει
σὲ ὀργανικὴ ἐπιμειξία
μὲ τὸ ἀνεπανάληπτο χῶμα
τὸ σῶμα καὶ τὶς αἰσθήσεις του.
Ποιὸς μίλησε ὁριστικότερα ἀπ' τὸν Χριστό;
Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2003

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΑΣΧΑ

Στὴν ἄμμο δὲν περπατήσαμε ἐπὶ ματαίῳ
τὴν Σαχάρα τὴν εἴδαμε μέσα στὶς πόλεις
δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς παρηγορήσει
ὅσο κι ἂν μᾶς μάγεψε
ὁ ἔναστρος οὐρανός.
Ὁ χρόνος ποὺ μᾶς ἀπομένει τώρα πιὰ
δὲν φτάνει
γιὰ νὰ ἐλπίσουμε σὲ ἐπανορθώσεις.
Ἂς εὐχηθοῦμε μόνο νά 'ναι πιὸ ἀνεκτὸ
τὸ δεύτερο μέρος τοῦ ἔργου.

Sydney-Brighton Le Sands 26-4-2003 (Μ. Σάββατο)

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΘΝΗΣΚΩΝ

Ἀφήνω πίσω μου ἀνοιχτὴ
ἐγκυμονοῦσα θάλασσα
μὲ χαρτογραφημένη καταιγίδα
κι εἶναι ἡ ψυχή μου ἀνυπεράσπιστη
μουσκεμένη βαρειὰ
ναυαγοῦ σανίδα.

Sydney-Brighton Le Sands 30-4-2003

Η ΜΟΙΡΑΙΑ «ΞΥΝΩΡΙΣ»

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς πεῖτε ψέματα
πῶς δῆθεν ἐξαντλήθηκαν τὰ μέσα
γιὰ λύση στὰ προβλήματά τους.
Πιὸ τίμιο κι ἴσως καὶ διδακτικὸ
θά 'ταν νὰ ὁμολογήσετε
πῶς ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ
ἤσασταν σεῖς ἐξαντλημένοι
πρὶν ἀσχοληθεῖτε.
Καὶ τοῦτο βέβαια, ὄχι ἀπὸ κούραση
μήτε ἀπὸ πολιτικὴ συγκυρία
ἀναισθησία καὶ *ἀδιαφορία* ἦταν
ἡ μοιραία ξυνωρὶς
ποὺ ρήμαξε τὴν ψυχή σας
καὶ ὄχι μόνον.

Sydney-Redfern 28-5-2003

ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ἔβλεπα 'κείνους πού περνοῦσαν
ἔχοντας γκρίζα μαλλιὰ
καὶ ζήλεψα πῶς δὲν διέθετα πιὰ
τέτοιο βαθμὸ νεότητας.
Πῶς νὰ μπορέσεις νὰ βάλεις φραγμὸ
στῆς ψυχῆς τὰ σκιρτήματα;
Στὴν ἀνθρώπινη φύση ἡ Ἄνοιξη
δὲν ἐπανέρχεται
ὅσο καὶ ἂν εὐνοήσουν οἱ συνθῆκες.
Ἐνῶ τὸ Φθινόπωρο σχεδὸν ἀνεμπόδιστο
ἐξελίσσεται σιωπηλὰ
σὲ βαθὺ Χειμώνα.

Sydney (St. Vincent's) 2-6-2003

ΠΑΛΙ ΤΟ ΣΩΜΑ

Πόσο ἀνίσχυρος καὶ μόνος στέκεται ὁ ἄνθρωπος
ἀπέναντι στὸ σῶμα του ποὺ τὸν ἐγκαταλείπει!
Στάθης Τσαγκαρουσιάνος

Τὸ σῶμα σου δὲν τό 'κτισες ἐσὺ
μήτε οἱ γονεῖς σου.
Πῶς ἔχεις τὴν ἀξίωση νὰ τὸ ἐλέγχεις;
Ἦλθε κι αὐτὸ ἀπ' τὸν οὐρανὸ
σὰν τὴ βροχὴ καὶ σὰν τὸν ἥλιο
δῶρο τοῦ ἀσώματου Θεοῦ.
Σοῦ τό 'δωσε ἄθλημα
ἕλκοντάς σε στὴν τάξη τῶν ἀσωμάτων.

Sydney (St. Vincent's Private) 7-6-2003

ΟΙ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΦΕΡΟΝΤΕΣ

Περνοῦσες ἀπ' ἀνάμεσά τους σιωπηλὸς
σχεδὸν ἀγέρωχος
δηλώνοντας μὲ τὴν ἀπόλυτη σιωπὴ
τὴν ἄκρα περιφρόνησή σου.
Ἀλλὰ δὲν ἔστερξαν νὰ σοῦ ἀφήσουν ἀμόλευτο
μήτε αὐτὸ τὸ προνόμιό σου
μεταξὺ ψευδαδέλφων.
Ἔπρεπε νὰ μιλήσεις καὶ νὰ γράψεις
γιὰ νὰ ἀντικρούσεις λοιδωρίες
νὰ καταγγείλεις ἀθλιότητες
νὰ ἀποκαλύψεις σκευωρίες.
Καὶ ἐν τούτοις πάλι δὲν θά 'σπαγες
τὴν σιωπή σου
ἂν δὲν ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ θεωρηθεῖς συνένοχος
στὰ ἄθλια καμώματα
τῶν τὰ πρῶτα φερόντων.

Sydney (St. Vincent's Private) 8-6-2003

ΜΩΛΩΠΙΣΜΕΝΑ ΧΕΡΙΑ

Ἂν δὲν εἶδες τὰ χέρια σου μωλωπισμένα
ἀπὸ βελόνες καὶ ὀρροὺς Νοσοκομείου
δὲν εἶσαι ἀκόμη σὲ θέση νὰ ἐκτιμήσεις
τὴν ἱερότητα τῆς παλάμης καὶ τῶν δακτύλων
τοῦ βιολιστῆ
τοῦ εὐλογοῦντος κληρικοῦ
τοῦ ἀποδίδοντος τιμὰς στρατιώτη.
Ἀκόμη πιὸ ἱερὲς οἱ παλάμες
τοῦ μικροῦ λουστρόπουλου
ποὺ γονατισμένο μπροστά σου
φιλοδοξεῖ νὰ προσελκύσει στὰ παπούτσια σου
ὅλο τὸ φῶς τοῦ ἥλιου.

Sydney (St. Vincent's Hospital) 9-6-2003

ΜΕΛΟΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑ

Βουλιάζει ἀσυναισθήτως ὁ ποιητὴς
στὴν ὁμίχλη πολλαπλῶν μεταιχμίων
μὲ μόνο κρατούμενο τὴν ἀλήθεια
ὅτι ὁ τελευταῖος λόγος δὲν θά 'ναι δικός του.
Οἱ στίχοι σήμερα δὲν ἐπιδέχονται
ἀρχιτεκτόνηση
τὰ μέτρα τώρα διαγράφονται ρευστὰ
πλόες ἀνέμου σὲ κινούμενη ἄμμο
κι ὁ μακρινὸς ἀπόηχος τοῦ χρησμοῦ
ρυτιδώνει τὴν ἐπιφάνεια στὸ δίδυμο:
μέλος καὶ μήνυμα.

Sydney (St. Vincent's Hospital) 12-6-2003

ΤΩ ΑΓΝΩΣΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ

Βλέποντας πίσω ἀπ' τὶς κουρτίνες
τὰ νέα παγκάκια στὴν αὐλὴ τοῦ Καθεδρικοῦ
καθὼς τὰ χρησιμοποιοῦν οἱ περαστικοὶ
χωρὶς νὰ τοὺς ἐμποδίζει ὁ φόβος τοῦ «ἰδιωτικοῦ»
ποὺ τὸ ὕψωσε σὲ θεότητα
ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ ἀγοραφοβία
γεραίρω τὸν πολυπολιτισμὸ
τῆς σημερινῆς Αὐστραλίας.
Ἀνάμεσα στὰ «προσωπικὰ δεδομένα»
δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἐπιπλεύσει
στὰ νερὰ τῆς ὠμῆς νεωτερικότητας
παρὰ ὁ ἄγνωστος ἄνθρωπος
ὕψιστο θήραμα καὶ προσκύνημα
τοῦ ἀόρατου Θεοῦ.
Ἔτσι τὰ παγκάκια στὴν αὐλὴ τοῦ Καθεδρικοῦ
γυαλίζουν τώρα σὰν στημένες ξόβεργες
ἐξασφαλίζοντας χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ φανταζόταν
μιὰ νέα δυνατότητα «διατροφῆς»
στὰ ἱερὰ θηράματα τῆς ψυχῆς μου.

Sydney-Redfern 14-6-2003

ΠΡΟΚΑΘΙΔΡΥΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Πῆγαν νὰ ποῦν τὸ σκοτάδι ὁμόλογο τῆς σιωπῆς
ἀλλὰ διαψεύσθηκαν
πρὶν προλάβουν νὰ χαράξουν σὲ στίχο
τὴν ἀδιέξοδη ἐτυμηγορία.
Τὸ σκοτάδι εἶναι ἡ βαθειὰ μήτρα τοῦ λόγου
κρυφὴ δύναμη στὴν ποικιλία τῆς ζωῆς
ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ νὰ μὴ φοβᾶται τὴν κατάδυση
τὴ συντριβὴ ἢ τὴν ἀναμονὴ
ὥσπου νὰ πληρωθοῦν τὰ προκαθιδρυμένα
πῦρ ἁπτόμενον μέτρα
καὶ σβεννύμενον μέτρα!

Sydney-Brighton Le Sands 22-6-2003

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΑΖΥΓΩΝ

Δὲν ἀντέχεται ἄλλο ἡ ὑποκρισία
τῶν Ἀζύγων!
Ἀναιδῶς σωματώδεις-ἀνιέρως ὑπέρβαροι
ἐπαγγέλλονται τοὺς Νήφοντες καὶ τοὺς Νηστευτὲς
παίζοντας μὲ τῶν συνανθρώπων τὸ σῶμα
οὐχὶ σπανίως ἐν κρυπτολαγνείᾳ
σὰν νά 'παιζαν Ἀγάδες τὰ κομπολόγια τους
Ἁγιορείτικο Κομποσχοίνι!
Ν' ἀφήσουν ἐπὶ τέλους ἥσυχη
τὴν φιλάνθρωπη Ἐπιστήμη
οἱ ντελάληδες τῶν Ἀσωμάτων!
Ἡ Ἐπιστήμη κρατώντας ὑπεύθυνα τὸ σφυγμὸ
τῆς ζωῆς
ξέρει νὰ συμπονεῖ τὸ σῶμα εἰλικρινέστερα
ν' ἀπαλύνει σεμνότερα τὸν πόνο.
Κόπτονται δῆθεν γιὰ γονιμοποιημένα ὠάρια
τοῦ Ἐργαστηρίου
σὰν νὰ ἐπρόκειτο ἤδη γιὰ ὀδυνωμένη συνείδηση
ἐνῶ τρομοκρατοῦν ὡς ἄξεστοι Ταλιμπὰν
τὸ ἀνδρόγυνο ποὺ παρακαλεῖ
καὶ σταυροκοπιέται
νὰ δεῖ ἕνα παιδικὸ χαμόγελο
στὸ ἄδειο σπίτι
ποὺ ἀκόμη δὲν τὸ ζέστανε ἀχτίδα ἥλιου!

Sydney-Brighton Le Sands 26-6-2003

ΑΓΩΝΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
(*Ματθ.* 10,16)

Ποιὸς εἶμαι ἐγώ, δὲν θὰ τὸ μάθω.
Πῶς ἄλλωστε νὰ μάθω γιὰ μένα
ὅταν πηγὴ τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος
ἡ φιλαυτία!
Ἔτσι ἔπαψα νὰ ψάχνω καὶ νὰ ρωτῶ
γιὰ τὸν πλησιέστερο Ἄγνωστο
τὸν ἀπροσδιόριστο ἑαυτόν μου.
Τὸ πῆρα ἀπόφαση πὼς μόνο οἱ ἄλλοι
ξέρουν γιὰ μένα
πιὸ πολλὰ ἀπὸ ἐμένα.
Μὰ πάνω ἀπ' ὅλους μὲ ξέρει ὁ τελείως ΑΛΛΟΣ
ὁ Παντογνώστης ΘΕΟΣ
ποὺ φιλοδόξησε ἀνερμηνεύτως νὰ μὲ δεῖ
ἀντανάκλασή Του
ἀπὸ τὸ κατ' εἰκόνα στὸ καθ' ὁμοίωση
ἀντὶ νὰ προτιμήσει τὸν φρόνιμο ὄφι
ἢ τὸ ἀκέραιο περιστέρι.
Αὐτὸς λοιπὸν θὰ μιλήσει γιὰ μένα
αὐθεντικὰ (Αὐτὸς ὁ Αὐθέντης!)
ὁριστικὰ (Αὐτὸς ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος)
ἀλλὰ καὶ ἀνώφελα, φεῦ
ἐφ' ὅσον ἐν τῷ Ἅδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια.

Sydney-Brighton Le Sands 28-6-2003

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Οἱ λέξεις στὰ Ἑλληνικὰ δὲν ἦταν σημεῖα Morse
χρηστικῆς βαρβαρότητας.
Κάθε λέξη Ἑλληνικὴ
μιὰ ἀπέραντη πολυτέλεια
κατὰ κυριολεξίαν «πολλὰ τέλη»
ἀτελείωτος γαλαξίας
ἀνεξερεύνητος οὐρανὸς
χωρὶς τὴν οἴηση τῆς «ἐντέλειας»
τὴν χθαμαλότητα τῆς «εὐτέλειας»
τὴν νέκρα τῆς «συντέλειας» τοῦ τάφου.

Sydney-Brighton Le Sands 29-6-2003

Ο ΕΠΑΙΤΗΣ

Σιωπηλὸς καὶ ταπεινωμένος
παίρνει τοὺς ἄλλους ξοπίσω
    μὲ τὴν ἐλπίδα τὴν κρυφὴ
πὼς κάποιος θὰ τὸν ἀκούσει.
Δὲν χρειάζεται νὰ πεῖ πολλὰ
ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ τὴν ἱστορία του
ξέρει πὼς ἡ ἁπλωμένη παλάμη
τὰ λέει ὅλα.

Sydney-Brighton Le Sands 30-6-2003

ΣΧΕΔΟΝ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟ

Παΐζαν ἕνα κρυφτούλι σχεδὸν μεταφυσικὸ
οἱ τελευταῖες ἀχτίδες τοῦ ἥλιου
μὲ τὰ λευκὰ γιασεμιὰ
καθὼς ἑτοιμάζονταν νὰ βυθισθοῦν
ἀκόμη μιὰ φορὰ στὸ σκοτάδι.
Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὶς σταματήσει
μήτε καὶ αἰσθανόταν κανεὶς τὴν ἀνάγκη
νὰ παρεμποδίσει αὐτὲς τὶς ἀνεπαίσθητες
κινήσεις
ποὺ μακροπρόθεσμα ὁδηγοῦσαν
μὲ κρυφὴ νομοτέλεια
σὲ πλήρη ἀκινησία
κυριότερο ἴσως μέρος τοῦ προγράμματος
στὸν αἰώνιο Σαββατισμό!

Sydney-Brighton Le Sands 9-7-2003

ΕΙΔΟΠΟΙΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑ

Συλλαμβάνει τὸν κόσμο ὡς μιὰ
θηριώδη ἀνορθογραφία!
Βαγγέλης Χατζηβασιλείου

Αὐτὸ τὸ ὑπόλοιπο θὰ τὸ βρίσκεις πάντα
εἰδοποιὸ διαφορὰ
ἀνάμεσα στὸν ποιητὴ καὶ τὸν μεταπράτη.
Οἱ πολλοὶ θὰ συνεχίζουν ἀνίδεοι τοὺς πολλοὺς
ἐπαναλαμβάνοντας μέχρι θανάσιμη πλήξη
τὰ ἴδια λόγια
ἐνῶ ὁ ἕνας θὰ δοκιμάζει ξανὰ κάθε πρωὶ
τὸ ἴδιο ροῦχο
καθὼς θὰ ξυπνᾶ τρομοκρατημένος
ἀπ' τὸν δικό του ἐφιάλτη
καὶ θὰ τὸ βρίσκει ἀνεπαρκὲς
ἀκατάλληλο νὰ στεγάσει τὴ σάρκα του
κι ἂς ξέρει πὼς θά 'ναι βιαστικὴ
ἡ διαδρομή του.

Sydney-Brighton Le Sands 18-7-2003

ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ

Ἔτσι λοιπὸν τὸ ψέμα ἦταν στὴ ρίζα
αὐτοῦ τοῦ ἄνθους σὰν κοπριά.
Γεράσ. Λυκιαρδόπουλος

Συνήθως λέμε,
ἐπέπρωτο κι *αὐτὸ νὰ γίνει!*
Καὶ δὲν συλλογιόμαστε διόλου
τί σημαίνει «πεπρωμένο»
τί ὑπαινίσσεται μεγαλοφώνως
τὸ «γίγνεθαι» ἢ τὸ «ποιεῖν».
Μέτρησες, φίλε, τὰ ἐρωτήματα ποὺ φυτρώνουν
ἀπ' τὴν ἀπαραμύθητη Ἀντίφαση
τὸ μακάβριο Σύμπλεγμα
τὸν νόθο λεκτικὸ συνδυασμό;
Ποιὸς ὑπολόγισε πόσα σκοτώνει
πρὶν κὰν συλληφθοῦν
τὸ ἀνευλαβῶς θρυλούμενο «πεπρωμένο»;
Πόσα ἐνδεχομένως ὑπαινίσσεται
καθὼς προφητεύει ἀπορρήτως
ἕνας χρησμὸς στὸ «Γίγνεσθαι»;
Ἡ γλώσσα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ σκέψη των
δὲν συμβιβάστηκε βέβηλα
μήτε ἐξαντλήθηκε ποτὲ
σ' ἕνα μοιραῖο Μονόδρομο
μήτε σὲ Ἀδιέξοδο ὁριστικὸ
ἀκόμη κι ὅταν ἤξεραν πὼς πολεμοῦσαν
γιὰ ἕνα «πουκάμισο ἀδειανὸ» γιὰ «μιὰν Ἑλένη»!

Sydney-Brighton Le Sands 19-7-2003

Η ΠΙΟ ΓΛΥΚΕΙΑ ΗΔΟΝΗ

Τί γλυκὸ πού 'ναι νὰ διώκεσαι
καὶ νὰ πονᾶς
γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ δίκιο!
Δὲν ἔκτισε φαίνεται ὁ Θεὸς
ἡδονὴ δυνατότερη
ἂν μὴ τὶ ἄλλο
τουλάχιστον γιατὶ δὲν ἔχει ἴχνος φιλαυτίας
οὔτε σταγόνα πιθανῆς ἰδιοτέλειας.

Sydney-Redfern 25-7-2003

ΣΑΝ ΑΜΙΛΗΤΟ ΝΕΡΟ

Πάντοτε εἶχα τὴν ἐντύπωση
πὼς ἡ ἀληθινὴ ζωγραφικὴ καὶ τὰ χρώματα
εἶναι ἀλληγορίες τῆς ψυχῆς
ποὺ μουρμουρίζει σὰν ἀμίλητο νερὸ
σὲ πρωινὸ ρυάκι.
Πάντοτε ξεκινώντας ἀπ' τὴ μία τῶν αἰσθήσεων
ἀγωνιζόμουν ν' ἀκουμπήσω
ὄχι μονάχα τὴν ἑπόμενη καὶ τὴν μεθεπόμενη
διψοῦσα τὴν παντάνασσα πληρότητα
σχεδὸν μονοκονδυλιὰ
μέσα καὶ πέρα ἀπ' ὅλες τὶς αἰσθήσεις.

Sydney-Brighton Le Sands 8-8-2003

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΘΕΑΝΔΡΙΚΟΤΗΤΑΣ

Ἐρχόμαστε ἀπὸ στέπες ἀμετάφραστες
Γεράσ. Λυκιαρδόπουλος

Ὅσο κι ἂν πίστεψες πὼς εἶχες γεννηθεῖ
γιὰ νὰ ριζώσεις στὴν ἀλήθεια
περίπου ὅπως ἡ τάξη τῶν ἀγγέλων
ἰδοὺ ποὺ νίκησες τὴν οὐτοπία σου
καὶ ὁμολόγησες
πὼς ὁ ἄνθρωπος γίνεται
δὲν γεννιέται!
Αὐτὴ τὴν νοερὴ ἀποκάλυψη
ποὺ τὴν εἶπαν Νέμεση κι ἄργησε τόσο
τὸ πλῆθος τὴν ἀγνοεῖ γιατὶ φοβᾶται.
Μήτε κι ἐσὺ θὰ γευόσουν αὔρα τῆς ἀλήθειας
ἂν κάποια στιγμὴ δὲν ἀποφάσιζες
ἀπὸ ἀγανάκτηση καὶ ὀργὴ
νὰ σχίσεις ὅλα τὰ προσχήματα
ποὺ κανοναρχοῦσε ἡ δημόσια σύνεση
γιὰ νὰ μιλήσεις ἐπὶ τέλους ἀνθρώπινα
δηλαδὴ θεανδρικὰ
μιὰ κι ἦταν τέτοιο ἀπὸ Θεοῦ
τὸ κρυφὸ ριζικό σου.
Τώρα ποὺ γνώρισες ὡς τίμημα τῆς ἀλήθειας
τὴν ἀπέραντη μοναξιὰ
μὴ θυμηθεῖς σκιὲς καὶ εἴδωλα καταργημένα
μὴ δυσανασχετήσεις γιὰ τὸ ἀνεύθυνο πλῆθος.

Χρέος δικό σου ν' ἀποφασίζεις ξανὰ καὶ ξανὰ
τὴν ἄθληση σὲ ἀνθρωποποιΐα.
Ἀπόφυγε τὸν κομπασμὸ ποὺ εὐτελίζει
τίμησε μὲ ταπείνωση κατανύξεως
τοὺς ὅρους τῆς θεανδρικότητας.

Gold Coast («Platinum» 13) 25-8-03

ΣΤΟ ΠΡΩΡΑΙΟ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Ἄσε νὰ σοῦ φουσκώσω ἕναν καφέ!

Ποιός, Μάνα, θὰ μποροῦσε νὰ τὸ φαντασθεῖ
μιὰ φράση τόσο ἀδόκιμη
τελείως δική Σου
νὰ πέσει στὸ πρωραῖο τῆς μνήμης μου
καθὼς μονήρης ἀγναντεύω μπροστὰ
ὄρθιο τὸν Εἰρηνικό.
Κοντεύουν δυὸ δεκαετίες
ποὺ δὲν εἶσαι πιὰ σὲ θέση
«νὰ μοῦ φουσκώσεις ἕναν Τούρκικο»
ὅπως τὸν λέγαμε τότε δίχως φόβο καὶ πάθος!
Κι ὅμως οἱ ἄδολες φουσκάλες τοῦ καφὲ
μέσα στὸ μπρίκι
ἢ μετὰ στὸ φλιτζάνι
μιλοῦνε τώρα μόνο γιὰ Σένα στὴν δική μου γεύση
ὅπου κι ἂν μοῦ προσφέρουν τὸν καφὲ
κι ὄχι μονάχα σὲ Μνημόσυνο...

Gold Coast («Platinum» 13) 25-8-2003

REQUIEM Σ' ΕΝΑ ΝΑΡΚΙΣΣΟ

Ἄφησες τὴν Κερκόπορτα ἀνοιχτὴ
κι ἔτσι μπόρεσε ὁ ἄνεμος ποὺ μᾶς κόλπωνε τὰ πανιὰ
νὰ γίνει εἰσβολέας.
Ποιὸς νὰ φανταζόταν τέτοια μετάλλαξη!
Εἰσβολέας δὲν ἔγινε ὁ γείτονας
μήτε ὁ ξένος.
Ἐσὺ ὁ ἴδιος ἐβίασες
σὲ παροξυσμὸ ναρκισσισμοῦ
τὸν ἑαυτόν σου...

Sydney-Brighton Le Sands 11-9-2003

TO STATUS QUO

Πρόκειται γιὰ κατάσταση ποὺ ξεπερνᾶ
τὴν ἀποτυχία
κανεὶς ζωντανὸς ὀργανισμὸς δὲν συνθηκολογεῖ
στὴν πλήρη ἀκινησία τὴν ἄπνοια
τὴν σύστοιχη ἀνευθυνότητα.
Κι ὅμως ὑπάρχουν δῆθεν εἰρηνόφιλοι
ποὺ συνιστοῦν τὴν ἄρνηση κάθε πρωτοβουλίας
γιὰ νὰ μὴ ταραχθοῦν τὰ νερὰ
νὰ μὴν ἐρεθιστοῦν τὰ πνεύματα
νὰ ὑπάρξουν ἀγαθὲς προϋποθέσεις
γιὰ μιὰ νηφάλια καὶ δίκαιη διευθέτηση...
Πόσο πιὸ τίμιοι θά 'μασταν ἂν μιλούσαμε
γιὰ μεγαλοπρεπῆ εὐφημισμὸ ἡττημένου χρόνου!

Sydney-Brighton Le Sands 12-9-2003

ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΩΛΟΣ

Τὸ καλοκαίρι φέτος ἔφυγε χωρὶς νά 'ρθει
κι ἐμεῖς ποὺ λογαριάζαμε τὶς μέρες
σχολιάζοντας τὸν καιρὸ
τὴν ὑγρασία τὴν ἡλιοφάνεια
ἀρχίσαμε ν' ἀμφιβάλλουμε ἂν ἤμασταν
μέρος τοῦ παιχνιδιοῦ
ἢ ἁπλῶς ἀντιπροσωπεύαμε κατὰ φαντασίαν
ἐξωγήινους δικαιούχους
ποὺ ἔφθασαν γιὰ νὰ καταθέτουν ἐνστάσεις
ἐν ὀνόματι τῆς ἀνώνυμης ψυχῆς.
Μὴ ἔχοντας συνείδηση τοῦ χώρου
καὶ τῶν ἀποστάσεων
μήτε κὰν στοιχεῖα τῆς δικῆς μας ταυτότητας
ἦταν σὰν νὰ μᾶς εἶχαν διώξει ὡς ἀτακτοῦντας
ἀπὸ σχολικὴ αἴθουσα Δημοτικοῦ
ἐνῶ τὸ μάθημα γιὰ τοὺς ἄλλους συνεχιζόταν.
Ἔτσι κάποια στιγμὴ ἔκλεινε ἡ αὐλαία
καὶ μείναμε μὲ τὴν πικρὴ γεύση πὼς μᾶς ξέχασαν
ἀκόμη καὶ στὶς σταφίδες τοῦ διαλείμματος.

Sydney-Brighton Le Sands 12-9-2003

ΑΚΑΤΑΝΙΚΗΤΗ ΦΙΛΑΥΤΙΑ

Μὲ τὴν βροχὴ ὅλοι στρέφονται στὴν ἄμυνα
ὑπόστεγα - ἀδιάβροχα - ὀμπρέλες
ἴσως καὶ κάποιες ἀνταύγειες φανοστάτη.
Κανεὶς δὲν σκέφτεται τὸ νέφος ποὺ καταρρέει
κανεὶς δὲν ρωτᾶ ποῦ θὰ καταλήξουν
τὰ πλεονάζοντα δάκρυα.

Sydney-Brighton Le Sands 20-9-2003

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΑΝΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΥ

Ἀκόμη κι ὅταν ἀντιστέκεσαι τὸ ξέρεις
ἡ δική σου δύναμη δὲν εἶναι συμπαγής.
Ἄνθρωπος σημαίνει θρυμματισμὸς ἀδιάλειπτος
στὰ ἐξ ὧν συνετέθη
καθὼς μνῆμες καὶ νοσταλγίες
συναγωνίζονται σὲ ρευστότητα
ἀντανακλάσεις φωτὸς σὲ σπασμένο γυαλὶ
ποὺ ἀναδεικνύεται ἀθόρυβα
μέσ' ἀπὸ ἀγριόχορτα τοῦ γειτονικοῦ φράκτη.
Αὐτὸ τὸ διαλεῖπον σημεῖο ἀναφορᾶς
πλάγιες ἀχτίδες δύοντος ἡλίου
ἦταν ποὺ καθιέρωσε ὁ Χριστὸς
ἄφθιτη δόξα τοῦ ἀνεστραμμένου.

Sydney-Brighton Le Sands 20-9-2003

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΡΕΙ

Τὰ πράγματα ρέουν
καὶ τὰ πρόσωπα ρέουν
τὰ πάντα δηλαδὴ ρευστά.
Ἀλίμονο ἂν δὲν ἔρρεαν.
Ποιὸς θ' ἄντεχε τὴν πλήξη
στὴν τήξη τῶν πάγων
χωρὶς ρυθμό;

Sydney-Brighton Le Sands 22-9-2003

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Τὸ νὰ λὲς τὴν ἀλήθεια
κι ὅταν ἀκόμη δὲν σὲ ἀφορᾶ
εἶναι ἡ μεγαλύτερη φιλανθρωπία.
Δὲν θ' ἀπαλύνεις πάντα τὸν πόνο
συγκεκριμένου ἀνθρώπου
ὁ Μάρτυρας δὲν εἶναι Νοσοκόμος
μήτε Φαρμακοποιός.
Δὲν εἶναι κὰν Φιλόπτωχο Ταμεῖον.
Λέγοντας ὅμως τὴν ἀλήθεια
βοηθεῖς ἀνιδιοτελῶς
χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους
ἂν ἰσχύει ἀκόμη ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

Sydney-Brighton Le Sands 26-9-2003

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΘΕΣΗ ΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ

Μὴ μετακινηθεῖς ἀπὸ κεῖ ποὺ στέκεις
ἂν δὲν μέτρησες ψύχραιμα τὸ ἑπόμενο βῆμα.
Πῶς ἤσουν μόνος ἀπὸ καιρὸ
δὲν τὸ ἀγνοοῦσες.
Ἡ μοναξιὰ ποὺ σοῦ ἐπέβαλαν οἱ θνήσκοντες νάνοι
δὲν ἦταν ἡ μόνη δύναμη ποὺ σὲ στήριξε
νὰ ἐμπιστευθεῖς τὸ «Ἀντί».
Ἦταν πιὸ ὀδυνηρὸ νὰ σωπαίνεις
θεώμενος πιὸ πέρα ἀπὸ τὰ τεκταινόμενα
παρὰ νὰ ξορκίσεις τὸν Σατανᾶ
μ' ἕνα χρησμὸ μονολεκτικὸ
κάνοντας θέση τὴν ἄρνηση.

Sydney-Brighton Le Sands 27-9-2003

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΑΚΑΡΙΑΙΟΥ

Στὰ μουσεῖα ἀνακαλύπτουμε τὰ μάτια
τῶν ἄλλων ἐποχῶν.
Χρόνης Μπότσογλου

Δὲν εἶναι μάτια ὁλόκληρα
τὰ ἐκθέματα στὰ μουσεῖα.
Μονάχα βλέμματα μᾶς ἄφησαν
κι ἐκεῖνα χωρὶς ὑπερβολὴ
στὴν συντομότερη ἐπιτομὴ
τοῦ ἀκαριαίου.

Adelaide 5-10-2003

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΩΤΟΝ

Μάταια ὑπογραμμίζεις στὰ διαβάσματα
μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ κρατήσεις τὰ οὐσιώδη.
Λίγες μονάχα μέρες ἀργότερα
ἂν ἐπανέλθεις
δὲν βλέπεις πουθενὰ τὴν διαφορά.
Διαπιστώνεις ἕνα τοπίο τελείως ἄγνωστο
λὲς καὶ δὲν ἔπιασε οὔτ' ἕνα γράμμα
τὸ δικό σου μελάνι
ἢ ἀκόμη χειρότερα:
Λὲς καὶ δὲν πέρασες ἐσὺ ποτὲ
ἀπὸ 'κείνη τὴν γειτονιά.

Sydney-Brighton Le Sands 6-10-2003

ΤΟ ΒΑΡΟΣ

Ἔννοια διφορούμενη
ἐν ἑαυτῇ διχασμένη
ἐξόχως ἀντιφατική.
Φροντίζεις νὰ μὴ λείψει ἀπὸ τὰ λόγια
ποὺ ἐκστομίζεις
ἀλλὰ φοβᾶσαι μὴ σκεπάσει τὸ στῆθος σου
μὴν κρεμασθεῖ στὰ βλέφαρά σου.
Μὰ πέρα ἀπὸ τὴν καθημερινότητα
κι ἕνα ἐρώτημα μεταφυσικό:
Γιατί ὀνόμασαν βαρύτητα
τὴν ἕλξη τῆς γῆς;

Sydney-Brighton Le Sands 8-10-2003

ΠΑΡΘΕΝΟ ΦΡΕΑΡ

Βαρέθηκα νὰ μὲ ρωτοῦν γιὰ ἠθοποιοὺς
καὶ νὰ μὴν ξέρω κανένα.
Πάντα προτίμησα τὸ αὐθεντικὸ
τὸ αὐθόρμητο
ποτὲ τὸ ἐξεζητημένο.
Τὸ χρόνο ποὺ χάνεις νὰ μιμηθεῖς
ξένες δομὲς
τὶς ἔξω αὐθεντίες
σὲ λόγια καὶ κίνηση
θά 'χες ὀρύξει παρθένο φρέαρ
στὸ δικό σου στῆθος
θὰ ὀνειρευόσουν ἄπιαστο ὄνειρο.

Sydney-Brighton Le Sands 9-10-2003

ΤΗΝ ΛΕΞΗ

Μὴν τὴν ἀγγίξεις δεύτερη φορὰ
στὴν ἴδια συνάφεια
εἶναι ἀπιστία ποὺ δὲν συγχωρεῖ
καὶ δὲν θὰ γεννήσει.
Ἄρπαξέ την ἀπ' τὰ μαλλιὰ σὰν μαινάδα
κι ἐξάντλησε τὸ δικό σου μένος
στὸν πυκνό της θύσανο.
Τότε μονάχα θὰ μπορεῖς νὰ διεκδικεῖς
κάθε της τρίχα.

Sydney-Brighton Le Sands 9-10-2003

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ

Τρεφόταν ἀπ' τὶς σκέψεις του
τὸ μόνο πράγμα ποὺ θεώρησε
τελείως δικό του.
Ὅσες φορὲς δοκίμασε νὰ τὶς μοιρασθεῖ
βγῆκε οἰκτρὰ ζημιωμένος.
Φαίνεται λίγοι ἀκόμη ἐτυμολογοῦν
τὴν φοβερὴ λέξη ἐκ-μυστήρευση.
Φταίει αὐτὸς ποὺ τοὺς ἐμπιστεύθηκε;
Ἢ μήπως θά 'πρεπε νὰ γραφεῖ
ταξιδιωτικὴ ὁδηγία
πὼς οἱ πολλοὶ κυκλοφοροῦν μὴ ἀρτιμελεῖς;

Sydney-Brighton Le Sands 9-10-2003

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ 7ης ΗΜΕΡΑΣ

Ὅσα μπαινοβγαίνουν στὴ ζωή μας
δὲν εἶναι μόνο πρόσωπα.
Ἀπὸ τὴν φαντασμαγορία τῶν χρωμάτων
ὡς τὶς σταγόνες τῆς βροχῆς
κι ἀπ' τὴν πορώδη σάρκα τῆς πέτρας
ὡς τὶς ἀκτίνες τοῦ ἥλιου ποὺ βασιλεύει
δὲν θὰ μποροῦσα νὰ ξεχωρίσω ποιὸς ἔρωτας
ἦταν βαθύτερης συναρπαγῆς.
Ἴδετε, ἴδετε
ἀδελφοὶ κεραυνόπληκτοι
ἐξαίσια θύματα τῆς ἑβδόμης ἡμέρας!
Οἱ ἔρωτές μας σὲ τοῦτο τὸν κόσμο
δὲν ἦταν μόνο Θεοκρίτου εἰδύλλια!
Οἱ ἀναμνήσεις γεννήματα ὅλων
τῶν αἰσθήσεων.
Κι ὅταν οἱ ἀναμνήσεις ναυαγοῦν
κληρονόμος ἡ μνήμη.

Sydney-Brighton Le Sands 11-10-2003

ΣΠΑΡΑΓΜΑΤΑ ΑΣΥΝΑΡΤΗΣΙΑΣ

Ὁ ποιητὴς ἐκ γενετῆς χρεωμένος
μιὰ πανανθρώπινη ἐμπειρία
ἐν ὀνόματι εὐαισθησίας ἀπόρρητης
ποὺ τὸν τυραννᾶ σὰν ἀρρώστια κληρονομημένη
ὠτακουστεῖ μέρα-νύχτα μὲ τεντωμένο λαιμὸ
στὴν βαρειὰ ἐξώπορτα τοῦ Πεπρωμένου.
Τὸ ξέρει πὼς στὴν καλύτερη περίπτωση
δὲν πρόκειται νὰ τοῦ δοθοῦν παρὰ μόνο
σπαράγματα
μιᾶς ἀτέλειωτης μεταφυσικῆς ἀσυναρτησίας
μὰ πάλι ἡ καρδιά του δὲν τὸ βαστᾶ
νὰ προσποιηθεῖ πὼς δὲν ἄκουσε.

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2003

ΟΙ ΑΓΝΟΟΥΝΤΕΣ

Συμπαθέστεροι ἥρωες ἦταν πάντα
οἱ ἀγνοοῦντες
τὰ τεκταινόμενα ἐναντίον τους
καὶ πρὸ παντὸς ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἄλλαξαν πορεία
μήτε ὅταν ἔγιναν σοφότεροι.
Σ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
δὲν ἐμποδίστηκε
ἀπ' τὸ δικό τους θνητὸ θέλημα
τοὺς εἶχε ἤδη ἀναπαύσει ἐκ γενετῆς
ἐν χώρᾳ ζώντων.

Sydney-Brighton Le Sands 13-10-2003

Η ΣΩΣΤΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

Ἡ θλίψη κι ἡ χαρά, ἀναμενόμενες καὶ οἱ δύο,
ἦταν στὴν πραγματικότητα ἕνα.

Β. Νάϊπολ

Πολὺ νερὸ χρειάσθηκε νὰ κυλήσει
κάτω ἀπ' τὸ γιοφύρι
γιὰ ν' ἀνακαλύψουμε τὴν σωστὴ ἀριθμητική.
Ἁπλούστευση καὶ διπλασιασμὸς ποτὲ δὲν ἦταν
σταθερὲς καταστάσεις στὰ ἀντικείμενα
ἦταν ἡ ρευστότητα τῶν αἰσθημάτων
κι ἦταν ὁ ἄνεμος ποὺ δὲν σταμάτησε ποτὲ
νὰ φυσᾶ
ξεσηκωμένος ἀπὸ καταχθόνιες θερμοκρασίες.
Σημεῖα τώρα προσανατολισμοῦ
γιὰ περαιτέρω πορεία
ποτὲ πιὰ οἱ μονάδες μήτε οἱ στατιστικὲς
μονάχα οἱ στιλπνὲς ἐπιφάνειες
στὴν ἡλιοφάνεια
καὶ οἱ ἐνδεχόμενες ἀντανακλάσεις.

Sydney-Brighton Le Sands 14-10-2003

ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἐμπιστευθεῖτε τὸ χαμόγελο
τῶν μικρῶν παιδιῶν
ποτὲ τὴν σοβαροφάνεια τῶν μεγάλων·
τὸ πρῶτο ἄχρονα θεϊκὸ
τὸ δεύτερο συγχρονικὰ διεφθαρμένο.
Δεχθεῖτε τὸ φιλοδώρημα τῶν πτωχῶν
προσοχὴ στὶς διαχύσεις τῶν εὐτυχούντων·
μετρημένες οἱ στιγμὲς ἐν ὁδῷ ἀσεβῶν
ὅπως ὁ χρόνος ἀναπνοῆς
στὸν ἀξονικὸ τομογράφο!

Sydney-Brighton Le Sands 15-10-2003

ΤΑ ΡΕΟΝΤΑ ΣΩΜΑΤΑ

Ὅσο νυχτώνει οἱ σκιὲς μεγαλώνουν
γίνεται ἀκόμη πιὸ εὐδιάκριτο
τὸ ρυθμικὸ περπάτημα τοῦ θανάτου.
Αὐτὸ βέβαια δὲν γίνεται γιὰ νὰ μᾶς
φοβίσει
μήτε νὰ προκαλέσει ἀλλαγὴ σχεδίων
πρόκειται γιὰ ἁπλὴ ὑπενθύμιση
στὴν τελευταία δόση.
Ἄρα λόγο δὲν ἔχουμε ν' ἀνησυχοῦμε
μήτε νὰ μετροῦμε τὶς σκιές.
Ὅ,τι κι ἂν συμβαίνει στὰ σχήματα
τῶν ρεόντων σωμάτων
ὅσο ὁ ρυθμὸς συνεχίζεται
ἡ πρόνοια κορυφοῦται.

Sydney-Brighton Le Sands 16-10-2003

ΟΤΑΝ Ο ΑΝΕΜΟΣ ΥΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ

Μὴν ὑποτιμᾶς τὸν ἱστὸ τῆς Σημαίας
κι ἂς χτυπᾶ τὸ κοντάρι μονότονα
ὅταν ὁ ἄνεμος ὑποκρίνεται
ἀταλάντευτη αὔρα.
Κεῖνος ποὺ ἀρκέστηκε στὴν ἐπανάληψη
ποτὲ δὲν ἔχασε.
Δὲν ἔδειξε μόνο πὼς δὲν ἦταν πληκτικὸς
μήτε μονότονος
μᾶς μύησε στὴ δύναμη ποὺ πάντα κρύβει
ἡ ἀνυποχώρητη πιστότητα.

Sydney-Brighton Le Sands 18-10-2003

ΞΕΧΑΣΜΕΝΕΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΕΣ

Ἀφῆστε τὰ φαντάσματα νὰ μποῦν στὰ σπίτια
νὰ κάτσουν στὰ τραπέζια σας
νὰ φᾶνε καὶ νὰ πιοῦν
καὶ νά 'στε βέβαιοι θὰ τραγουδήσουν ἀλήθειες
ποὺ θ' ἀπελευθερώσουν τὴν ζωή σας
ἀπὸ:
τοὺς φόβους τοῦ ἀγνώστου
τὴν ἄγνοια τοῦ βυθοῦ
τὸν ἀναλφαβητισμὸ ποὺ ἐπέβαλαν
στὴν ἐπικράτεια τοῦ ὀνείρου.
Ἀπ' τοὺς ἀσώματους ἐπισκέπτες θ' ἀκούσετε
γιὰ τὴν ξεχασμένη συγγένεια
τοῦ σύννεφου μὲ τὴν ἀστραπὴ
ὁπότε ἴσως μαντεύσετε παραλειπόμενα
ἀπὸ τὴν γενεαλογία τῆς βροχῆς
κι ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς τὸ ἐπαναλαμβανόμενο
ὁλοκαύτωμα.

Melbourne-Sydney 20-10-2003

ΙΣΟΒΙΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Νά 'ξερες τί ἦταν κεῖνο ποὺ ὀνόμαζες
«ὁλόκληρη ζωή»!
Σπαράγματα ἀπὸ συγκινήσεις καὶ φόβους
ἀποτυχίες ποὺ προσπάθησες νὰ ξεχάσεις
εὐεργεσίες ποὺ δὲν πρόλαβες νὰ ὁμολογήσεις
καὶ κάποια ὄνειρα ποὺ μέχρι νὰ συμβιβασθεῖς
πὼς δὲν ἦταν πραγματοποιήσιμα
μεταμορφώθηκαν σὲ ἰσόβιο ἐφιάλτη.

Canberra-Melbourne 26-10-2003

Ο ΠΟΝΟΣ ΔΕΝ ΑΡΘΡΩΝΕΤΑΙ

Μὲ χείλη σάρκινα ὁ πόνος δὲν ἀρθρώνεται
χρειάζεται πιὸ ἀέρινο μέσο γιὰ νὰ δηλωθεῖ
ἡ κατάσταση τῆς ψυχῆς.
Γι' αὐτὸ τὸ λόγο μὴν ἀκοῦτε τὰ λόγια
φροντίστε νὰ συλλάβετε σὲ ἀνύποπτη στιγμὴ
τὸ ἀφηρημένο βλέμμα.
Τότε τρυπᾶ τὴν καρδιὰ ἕνα βέλος
πού 'ρχεται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν καρδιὰ
καθὼς λειτουργεῖ δίχως σάρκα καὶ ὀστὰ
ὁ νόμος τῶν συγκοινωνούντων δοχείων.

Sydney-Brighton Le Sands 1/2-11-2003

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Σηκώνοντας ἀσυναισθήτως τὸ βλέμμα
ἀπ' τὴν σελίδα ποὺ σὲ τυραννᾶ
βλέπεις σὰν γιὰ πρώτη φορὰ
τὸ μουντὸ χρῶμα τῆς θάλασσας
στὸ Botany Bay
καὶ σὲ διαπερνᾶ μιὰ νοσταλγία παράξενη
ἀναπάντεχο ρίγος γιὰ Καλοκαίρι.
Ἂς ἦταν νὰ γυρνοῦσες ἀπόψε ἀθόρυβα
πίσω στὰ ἀρχέγονα στοιχεῖα
ποὺ δὲν θ' ἀργήσουν νὰ σὲ διεκδικήσουν ὁριστικά.
Τὴν ὥρα τούτη δὲν θὰ σ' ἐνδιέφερε διόλου
ἂν θά 'ταν ἡ καταφυγή σου νερὸ ἢ φωτιὰ
νέφος ἢ χῶμα ἢ ἀέρας περαστικὸς
ποὺ δὲν ἐφιλοδόξησε τὴν Ἄνοιξη ν' ἀντιδικήσει
μήτε μὲ φύλλο θάμνου.
Εἶναι μικρὸ προνόμιο νὰ φεύγεις
γνωρίζοντας πὼς ἀδικήθηκες
χωρὶς ποτὲ νὰ καταδεχθεῖς
ν' ἀνταποδώσεις τὰ ἴσα;

Sydney-Brighton Le Sands 6-11-2003

ΑΥΤΟΣΕΒΑΣΜΟΣ

Καθένας πρὶν ἀπ' ὅλους νὰ ντρέπεται
τὸν ἑαυτό του.
Ὄχι γιατὶ εἶναι καλύτερος ἀπ' τοὺς ἄλλους
ἀλλὰ γιατὶ γνωρίζει περισσότερα ἀπ' αὐτοὺς
ἀπὸ πρῶτο χέρι
γιὰ τὸν κρυφὸ ἑαυτό του.

Sydney-Brighton Le Sands 7-11-2003

ΠΡΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ

Δὲν φιλοδόξησε ὅσο τουλάχιστον θυμᾶται
νὰ ὑπηρετήσει φαντάσματα
γνωρίζοντας ἀπὸ διαίσθηση
πόσο ἀβέβαιο κρατούμενο
ὁ ἐλεύθερος χρόνος.
Τὸ μέτρο τοῦ δόθηκε παιδιόθεν
ἀπὸ μιὰ φτώχεια ἐξουθενωτικὴ
κι ἦταν ἀφύσικο νὰ ἐπιτρέψει στὸν ἥρωά του
ν' ἀσχοληθεῖ μὲ ἀγαθὰ χονδρικῆς πωλήσεως.
Κεῖνος ποὺ ἀντίκρισε τὸ Ἀκαριαῖο
καὶ δὲν ἐτρόμαξε μήτε πρόλαβε νὰ σαστίσει
ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἶχε μέσα του
παιδικὴ καρδιὰ
δὲν ἦταν ἱκανὸς γιὰ πολλὰ λόγια
ἐκτενεῖς ἀφηγήσεις.
Τὴν πληρότητα ζήτησε
σὲ προλόγους καὶ ὑστερόγραφα!

Great Keppel Island 11-11-2003

Η ΕΥΛΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ

Κεῖνοι ποὺ μέθυσαν διαβάζοντας Ἰλιάδα
δὲν περίμεναν τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Ὀδυσσέα
τόσο νωρὶς
ἀπ' τὶς ἀτέρμονες περιπλανήσεις
σὲ στεργιὰ καὶ θάλασσα
ποὺ τὶς χαιρόταν τὸ ἴδιο ὁ πολυμήτης.
Ταπεινωμένος ἀπὸ τὴ φενάκη τοῦ μύθου
τὸ δῆθεν ἀμήχανο κάλλος τῆς Ἑλένης
δὲν ἄργησε ν' ἀναγνωρίσει
σὲ φύκια καὶ βότσαλα
τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα τοῦ παρόντος κόσμου.
Καὶ δακρυσμένος ἐν σιγῇ
τὰ προσκύνησε!

Great Keppel Island 11-11-2003

ΒΙΑΣΜΟΣ

Τοὺς πῆραν ἀπ' τὰ χέρια τὴν ἄμυνα
κι ἀπὸ τὰ χείλη τὸν λόγο.
Ἐλεύθερη τοὺς ἔμεινε μόνο ἡ μνήμη
ποὺ ἔτσι κι ἀλλιῶς δὲν μποροῦσαν νὰ
τὴν βιάσουν.
Τώρα τουλάχιστον θυμοῦνται ἀκριβῶς
κι ὅταν δὲν μποροῦν νὰ κοιμηθοῦν
γνωρίζουν ποιοὺς νὰ καταριοῦνται!

Great Keppel Island 12-11-2003

ΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Ξυπνώντας ἄλλοτε ἀνοίγαμε τὰ παντζούρια
νὰ μπεῖ τὸ φῶς τῆς μέρας στὸ δωμάτιο
καὶ στὴν ψυχή μας
ἀδιάφορο ἂν ἔξω εἶχε συννεφιὰ ἢ λιακάδα.
Σήμερα οἱ πιὸ πολλοὶ πρὶν ἀνοίξουν τὰ μάτια
ψάχνουν τὸν διακόπτη ν' ἀκούσουν εἰδήσεις
ποὺ θὰ ἐπαναληφθοῦν ξανὰ καὶ ξανὰ
ἐνῶ τὸ φρέσκο πρωινὸ δὲν θὰ γυρίσει.

Great Keppel Island 14-11-2003

ΕΠΩΔΥΝΗ ΕΚΠΛΗΞΗ

Κανεὶς δὲν ξέρει πῶς ἔγινε
κι ἀφήσαμε τὴν νύχτα νὰ ἐπικρατήσει.
Δὲν εἴμαστε οἱ ἴδιοι ποὺ ὁρκιζόμασταν
πίστη μόνο στὸ φῶς;

Great Keppel Island 14-11-2003

ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

Σήμερα ὅλο καὶ λιγότεροι τολμοῦν νὰ ποῦνε
«ἔχω τὴν γνώμη» ἢ «πιστεύω»
φοβούμενοι βαθύτερη δέσμευση
ἀπ' ὅσο ὑποχρεώνει μιὰ ἐντύπωση φευγαλέα
γι' αὐτὸ δηλώνουν ἐν πλήρει ἀναισθησία
«ἔχω τὴν αἴσθηση»!
Μὲ τέτοια σύγχυση κριτηρίων καὶ λόγου
πόσο θ' ἀντέξει ἀκόμη
ἡ κοινὴ λογικὴ
ἡ δημοσία αἰδὼς
ὁ ἐτασμὸς τῆς μνήμης;

Great Keppel Island 15-11-2003

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΤΟΥ KEPPEL ISLAND

Κάθε φορὰ ποὺ ἔρχεσαι νὰ ξεκουρασθεῖς
σὲ τοῦτο τὸ νησάκι τὸ ἀκατοίκητο
μὲ τοὺς ὀλίγους ἐποχιακοὺς θαμῶνες
τὸ ξέρεις πὼς θὰ συνεχίσεις τὸν περυσινὸ διάλογο
μὲ βράχους προαιωνίους αἰωρούμενους
πάνω ἀπ' τὸ κύμα
μὲ γλάρους ποὺ καθὼς τοὺς βλέπεις ἀπὸ μακριὰ
δὲν ξέρεις ἂν ἀναπαύονται στὸ ἕνα πόδι
ἢ ἁπλῶς ρεμβάζουν
μὲ βότσαλα καὶ φύκια
ὅσα σπαργανώνει
ἄμμος λευκὴ ποὺ θυμίζει ἀλεύρι.

Great Keppel Island 16-11-2003

Η ΛΕΞΗ ΚΑΙ Η ΣΥΛΛΑΒΗ

Ὅλη ἡ παρέα μίλαγε γιὰ ἐπενδύσεις
κι ἐκεῖνος σώπαινε.
Ὄχι πὼς δὲν ἤξερε τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς
ἢ πὼς δὲν εἶχε κι ὁ ἴδιος κάθε λόγο
νὰ βελτίωνε τὰ οἰκονομικά του
καλύπτοντας ἀνάγκες ἐπείγουσες.
Ἡ μητρική του γλώσσα ὅμως φραγμὸς
ἔλεγχος ποὺ ἀπὸ παιδὶ τὸν χειραγωγοῦσε.
Συλλαβίζοντας τὴ λέξη «ἐπένδυση»
ἦταν ἀδύνατον ν' ἀντιπαρέλθει
τὴν ἐπίμαχη πρόθεση
ποὺ πρόδιδε τὸν πλεονέκτη.
Στόχος δὲν ἦταν νὰ ντυθεῖ ὁ γυμνὸς
μόνο νὰ πάρει κι ἄλλο ἔνδυμα
ὁ ἤδη ντυμένος!

Great Keppel Island 17-11-2003

ΣΒΗΝΟΝΤΑΣ ΜΕΣ ΣΤΟ ΘΑΥΜΑ

Μόλις τὰ χέρια σου ἀκουμπήσουν τὴ θάλασσα
γίνεσαι ὁλόκληρος ὁ χρόνος μὲ τὶς τέσσερις ἐποχές.
Πρὶν σπείρεις τὴν κρυμμένη δόση
γιὰ ἐνδεχόμενη συγκομιδὴ
θερίζεις Ἀβραμιαῖο Καλοκαίρι.
Ποιὰ δύναμη πρόλαβε νὰ συμφιλιώσει
ἀγγέλους καὶ δαίμονες
χωρὶς νὰ πνεύσουν ἄνεμοι
κι οὔτε κανεὶς νὰ περιμένει τὴν γέμωση τοῦ φεγγαριοῦ;
Τώρα ἡττημένος δὲν ἔχεις ἀπορίες
κι ἡ περιέργεια δὲν σὲ τυραννᾶ.
Σὰν θὰ μᾶς θυμηθοῦν ξανὰ οἱ βροχὲς
σ' ὅποια μέρα ἢ ὥρα τοῦ Φθινοπώρου
δὲν θά 'χω πιὰ τὴν προκατάληψη ν' ἀμυνθῶ
μὲ ὀμπρέλα καὶ ἀδιάβροχο.
Θὰ ἐπιστρέψω στὴ θάλασσα
ξεχειλισμένο ρυάκι
σβήνοντας μὲς στὸ θαῦμα
ποὺ μὲ ξεπερνᾶ.

Great Keppel Island 18-11-2003

ΕΥΧΗΣ ΕΡΓΟΝ

Θά 'ταν εὐχῆς ἔργο ἂν κάποια πράγματα
ἀπὸ τὰ μύρια ποὺ συμβαίνουν στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου
τέλειωναν ὅπως ἄρχισαν περίπου
δηλαδὴ φυσιολογικά.
Εὐχῆς ἔργον θά 'ταν ὅσοι δὲν εἶχαν ποτὲ
ὑπερφίαλες προσδοκίες
νὰ μὴ γνώριζαν πένθος ἀφόρητο
στὰ τέλη τοῦ βίου.
Θά 'ταν εὐχῆς ἔργο νὰ μὴ γνωρίζαμε
ἐκ τοῦ φυσικοῦ
ἄνθρωπο δίχως μνήμη καὶ συνείδηση
νὰ πεθαίναμε μόνο μὲ τὶς ἀναμνήσεις
τῶν ἡρώων τοῦ Beckett.

Great Keppel Island 18-11-2003

ΟΡΚΟΣ

Θέλω τὴ γλώσσα καθαρὴ
σὰν τὴν ψυχή μου.
Καὶ τὴν ψυχὴ ὡς τὸ τέλος ἀδούλωτη
ὅσα κι ἂν πάθει τὸ κορμί μου.

Great Keppel Island 20-11-2003

ΑΔΕΙΑΣΜΕΝΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ

Τώρα ποὺ τραβηχτῆκαν τὰ νερὰ
ἔλα νὰ μετρήσουμε
ἁρμονικὲς ρυτίδες στὴν ἄμμο
μικροὺς ἐξαρθρωμένους σκελετοὺς
κι ὅσα ἄλλα σπαράγματα ἢ ἀπολιθώματα
μορφάζουν τώρα ἀδειασμένες ὀντότητες
μιᾶς ἄγνωστης πολιτείας
ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο ἀνάσαινε ἀκόμη
ὁλοζώντανος πλοῦτος
μικρογραφίας βυθοῦ.
Μὴν ἀμφιβάλλεις ὅτι τὰ νερὰ
θὰ γυρίσουν πάλι
ἀκολουθώντας νόμο προαιώνιο
νὰ συναρμολογήσουν χωρὶς καμιὰ
δική σου παρέμβαση
νέα μικρὴ κοσμογονία
ὅμως κανεὶς δὲν ξέρει ἂν ἐσὺ
θά 'σαι ἀκόμη ἐκεῖ νὰ μετρήσεις.

Great Keppel Island 21-11-2003

ΤΟ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Στοῦ ὀνείρου τὸν ἀβλέμμονα
τὸ εὔδρομό μου βλέπω.
Γ. Βέλτσος

Προνόμιο τοῦ ποιητῆ δὲν εἶναι ἁπλῶς
νὰ βλέπει καὶ νὰ δηλώνει πιὸ πολλὰ
ἀπ' ὅσα οἱ ἀναγνῶστες του μποροῦν
νὰ μαντέψουν
ὅταν τὸν βλέπουν ἀπροσάρμοστο
στὶς συνήθειες τοῦ πλήθους.
Ἐκεῖνος ξέρει χωρὶς νὰ τολμᾶ νὰ τὸ
ξεστομίσει
πὼς ἂν ὑπάρχει μιὰ διαφορὰ
ἀνάμεσα σ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς του
ἀκόμη καὶ τοὺς γεννήτορες
δὲν βρίσκεται σὲ νόμους κληρονομικοὺς
μήτε σὲ μυσταγωγοῦσα παιδεία.
Εἶναι πρὸ πάντων τὸ ἀπρόβλεπτο τῆς
στιγμῆς
ποὺ τὸν χτυπᾶ σὰν εὐλογία ἢ κατάρα
καὶ πρέπει νὰ θεωρηθεῖ τυχερὸς
ἂν προλάβει νὰ καταγράψει
μέσα ἀπὸ τὸν πανικὸ
ἔστω ἐλάχιστη φεγγοβολὴ στὴν εἰκόνα
χωρὶς νὰ κατηγορηθεῖ γιὰ φρενοβλάβεια.

Rockhampton-Sydney 23-11-2003

ΠΕΘΑΝΑΝ ΠΡΙΝ ΓΕΝΝΗΘΟΥΝ

Ψυχὲς ποὺ σαπίζουν στὴ ραστώνη τους
χωρὶς ποτὲ νὰ παλέψουν
μήτε μὲ τὸν ἑαυτό τους
δὲν μὲ ἐκπλήσσει ποὺ συνεχῶς «προκόπτουν
ἐπὶ τὰ χείρω»
κατευθυνόμενες ἐν ψυχρῷ στὸ «πῦρ τὸ ἐξώτερον».
Δὲν εἶναι θέμα μόνο θείας Δικαιοσύνης
ὅπως θὰ ἔλεγαν ἐπιεικῶς οἱ εὐσεβεῖς.
Εἶναι καὶ ζήτημα κοσμικῆς ἰσορροπίας
δηλαδὴ βαθύτερης λογικῆς τῶν ὄντων
ἐκεῖ ποὺ τὸ «ἔσω πῦρ» ποτὲ δὲν λειτούργησε
νὰ μὴν ὑπάρχει θέση παρὰ μονάχα
σὲ ὅ,τι «ἐξώτερον»!

Sydney-Brighton Le Sands 24-11-2003

ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ

Καὶ ὅταν ἦρθε ἡ κρίση, γνωρίζαμε
πὼς δὲν ξέραμε τί ἦταν ὁ κόσμος
καὶ γνωρίζαμε πὼς ἔπρεπε νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε.
George Oppen

Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἄγνοια ὡς βασικὸ ἔνστικτο
ἀνακαλύψαμε ξαφνικὰ
πὼς εἴχαμε συγγενεῖς σ' ὅλο τὸν κόσμο.
Ἀλληλέγγυοι στὴν ἀμηχανία
ποὺ φτάνει κάποτε τὴν ἀγανάκτηση
χωρὶς πάντα νὰ καταλήγει σὲ ἀδιέξοδο
αἰσθανθήκαμε πιὸ δυνατοί.
Ἀκόμη ὅμως περισσότερο
τὸ νὰ ἀγνοοῦμε τὸν κόσμο
ἦταν μιὰ ἀκατανίκητη ἕλξη
νὰ βυθιστοῦμε στὸν κόσμο
ὅπως χωνόμασταν στὸν κόρφο τῆς Μάνας
ὅταν βροντοῦσε κι ἐμεῖς φοβόμασταν.
Δαγκώνοντας τὴν θηλὴ τοῦ μαστοῦ
πιὸ πολὺ ἀπὸ πανικὸ παρὰ ἀπὸ πείνα
γευόμασταν τὸ γάλα στὰ σκοτεινὰ
ἀγνοώντας πὼς ἦταν ἄσπρο τὸ γάλα.

Melbourne 25-11-2003

ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Παρατημένα πάνινα παπούτσια
στὴν ἄκρη παραθαλάσσιου ἐρημικοῦ δρόμου
περίμεναν τὸν ἀπουσιάζοντα δικαιοῦχο
ποὺ κάπου ἐκεῖ θὰ ψάρευε ἢ θὰ κολυμποῦσε.
Τίποτε πένθιμο νὰ ὑποψιασθῶ δὲν μποροῦσα
ἀπ' τὸ λιτὸ σκηνικὸ τῶν παπουτσιῶν
κι ἐν τούτοις ὅσο τά 'βλεπα πονοῦσα
σὰ νά 'ταν νήπια ποὺ κλαίγανε γιὰ θηλασμό.

Sydney-Brighton Le Sands 26-11-2003

ΑΔΕΙΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει,
καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
(*Ψαλμ.* 103,16)

Αὐτὰ τὰ ρήματα ἠχοῦσαν ἄλλοτε
τελείως ξένα
προφητεῖες μακάβριες
χρησμοὶ ἀπὸ πνεῦμα φθονερὸ
ποὺ δὲν χαλάλισε χαρὰ στὸν ἄνθρωπο
μήτε γιὰ βραχυπρόθεσμο δάνειο.
Σήμερα ποὺ ἡ νόσος Ἀλτσχάιμερ
ἁπλώθηκε σὰν τὴν γρίπη
μετρώντας πανικόβλητοι τοὺς ρυθμοὺς
μὲ τοὺς ὁποίους ἀδειάζουν οἱ εἰκόνες
εἶναι σὰ νὰ διαβάζουμε Ἀπομνημονεύματα
Ἀγνώστων
ποὺ δὲν πρόλαβαν νὰ δηλώσουν
ποιὸς ἦταν ὁ τόπος τους.

Sydney-Brighton Le Sands 2-12-2003

ΟΤΑΝ ΑΝΟΙΓΕΙ Η ΠΟΡΤΑ

Μιὰ μέρα θὰ μιλήσει τὸ κρύο
σπρώχνοντας τὴν πόρτα, τὸ κρύο θὰ δείξει τὸ Κενό.
H. Michaux

Τὴν γέεννα τοῦ πυρὸς τὴν φοβήθηκαν
μόνο ὅσοι πίστευαν
τὸ κρύο δὲν μπόρεσε κανεὶς νὰ τὸ ἀγνοήσει.
Εἶναι ἕνα Πλὴν ποὺ δὲν τρόμαξε μόνο τὴν ψυχὴ
ξεκολάει τὶς σάρκες ἀπὸ τὰ ὀστὰ
ξεπαγιάζει τὸ σῶμα.
Τὸ κρύο δὲν ἀφήνει ζωύφια νὰ πετοῦν
μὰ κι ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει φτεροῦγες;
Ποιὰ δύναμη θὰ λιώσει τοὺς πάγους
ἂν στὸ Κενὸ ξεψυχήσει ἡ ψυχή;

Sydney-Brighton Le Sands 2-12-2003

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ

Τὸ δέντρο στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα
μπορεῖ νά 'ναι κι ἡ μάνα σου
ποὺ περιμένει:
νὰ σοῦ δώσει νερὸ
νὰ σὲ ρωτήσει ἂν σὲ κούρασε ὁ δρόμος
νὰ σοῦ μετρήσει τὰ χιλιόμετρα
ὅπως μέτραγε τὰ χρόνια καὶ τὸν πυρετὸ
ὅταν ἦταν στὸ σπίτι.
Ἂν δεῖς ἄνεμο νὰ σπάζει κλαδιὰ
νὰ ρημάζει τὸ δέντρο
βρὲς τρόπο νὰ διώξεις τὸν ἄνεμο
πρὸς τὰ σύννεφα
μακριὰ ἀπ' τὰ κλαδιὰ
πέρα ἀπ' τὸ δέντρο.
Μπορεῖ νά 'ναι κι ἡ Μάνα σου.

Sydney-Brighton Le Sands 5-12-2003

ΑΛΛΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

Δὲν χρησιμοποιοῦμε πιὰ τοὺς ἀριθμοὺς
γιὰ νὰ μετρήσουμε τὸν πόνο ἢ τὶς ἀναμνήσεις·
λέμε ἁπλῶς ἕνα ναὶ ἢ ἕνα ὄχι
δηλώνοντας ἂν ἐπικοινωνοῦμε ἀκόμη
ἢ δὲν ἐπικοινωνοῦμε
μὲ βιωμένες ἀλήθειες τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς
ποὺ ἐπείγονται νὰ χαθοῦν ρυθμικὰ
σὰν τὶς Σουλιώτισσες στὸ χορὸ τοῦ Ζαλόγγου.

Κεῖνος ποὺ θὰ βοηθήσει νὰ κρατήσουμε ἀνοιχτὴ
τὴν γραμμὴ ἐπικοινωνίας
ἀκόμη κι ἂν πρόκειται μόνο γιὰ βλέμματα
εἶναι εὐεργέτης μεγαλύτερος ἀπ' τὸν αἱμοδότη·
τί νὰ τὸ κάμεις τὸ αἷμα ποὺ παθαίνει
θρόμβωση
ὅταν δὲν μπορεῖ νὰ κυκλοφορήσει!

Sydney-Brighton Le Sands 7-12-2003

ΠΡΟΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

Ὅλα τ' ἀντέχει ἡ Ποίηση
ἐκτὸς ἀπ' τὸ ψέμα
κι ἃς κτίζει Ἐκείνη μὲ δικά της ψέματα
ζωὴ ἀθάνατη.
Ἐπειδὴ εἶναι ἡ Ποίηση αἰθέρια πνοὴ
θεϊκῆς εὐδοκίας
χωρὶς νὰ τὸ ὑποψιασθεῖτε
ἀπὸ χυδαία βαρυστομαχιὰ
ἀνοσιουργεῖτε καπηλευόμενοι τ' ὄνομά της
γιὰ χθαμαλὲς σκοπιμότητες.
Πάντως νὰ ξέρετε γιὰ νὰ μὴν ἐκπλαγεῖτε
σᾶς ἀντιπαρέρχεται ἐν ὀργῇ
ὅπως Σίμωνα τὸν Μάγο
ὅτι ἐνομίσατε τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ
διὰ χρημάτων κτᾶσθαι!

Sydney-Brighton Le Sands 7-12-2003

Ο ΗΝΙΟΧΟΣ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Χαριτολογοῦσε ὁ κυρ-Νίκος Πεντζίκης
λέγοντας ὅτι ὁ Ἡνίοχος τῶν Δελφῶν
πού 'χασε τὸ ἕνα χέρι
δὲν ζημιώθηκε.
Ἔγινε μᾶλλον ὁ πιστότερος τηρητὴς
τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ
ποὺ δίδαξε τὸ «μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ
τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου»
ἀφοῦ εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θὰ συναντηθοῦν πιὰ
ἐκεῖνα τὰ δυὸ χέρια.

Sydney-Brighton Le Sands 9-12-2003

Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Στὶς γειτονιὲς τῶν φτωχῶν ὁ ἥλιος
βασιλεύει νωρίτερα
κι ἡ αὐγὴ ἀργεῖ νὰ ξανάρθει.
Ἐκεῖ ὅποιος κλέψει συλλαμβάνεται
ἐπ' αὐτοφώρῳ
κι ἂν ζητήσει συγγνώμη
οἱ Ἀρχὲς δὲν τὸν συγχωροῦν
μήτε κὰν τὸν πιστεύουν.
Φαίνεται ἕνας μακάβριος ἄγγελος
πέρασε μεσάνυχτα
ὅπως τότε στὴν Αἴγυπτο
σφραγίζοντας μὲ ἀποτρόπαιο κοντύλι
τὶς κλειστὲς πόρτες τῶν μελλόντων θυμάτων
κι ἀπὸ τότε κανεὶς πιὰ δὲν γλυτώνει
τὴν φτώχεια καὶ τὴν κόλαση.
Στὶς γειτονιὲς τῶν φτωχῶν καταγράφουν
μόνο ἀπάτες καὶ πτώσεις
ὅμως κανεὶς δὲν θάβει τὰ πτώματα.
Κι ἂν κάποιος πεῖ γιὰ ἰδιάζουσες περιπτώσεις
τοῦ δείχνουν τὰ χώματα.

Adelaide-Sydney 12-12-2003

ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ

Ὁ μίτος κι ὁ λαβύρινθος ἕνα.
Β. Καπλάνη

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ κορυφαῖο κατόρθωμα
τῆς πονηρᾶς ἐποχῆς:
Πλήρης σύγχυση
ἀπόλυτη τυφλότητα
ὁριστικὸ ἀδιέξοδο.
Πῶς νὰ μᾶς συγχωρήσουν κεῖνοι ποὺ θά 'ρθουν
ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης
φορώντας ἀκόμη λευκὰ
κι ἔχοντας περιδέραιο τὸν λαβύρινθο;

Sydney-Brighton Le Sands 14-12-2003

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

Ὅ,τι γράφεται πάραυτα ξεγράφεται
γιὰ νὰ ἀκουστεῖ ἡ σιωπὴ τοῦ κόσμου.
Τζίνα Πολίτη

Εἶναι βαθὺς ὁ λόγος τῆς σιωπῆς
πολὺ βαθύτερος ἀπ' τὰ λόγια τοῦ ἀνθρώπου
ἄλλωστε αὐτὸς ὁ πληθυντικὸς
πρῶτο σημάδι τῆς ἀδυναμίας.
Κεῖνος ποὺ ἐμπιστεύεται στοὺς φθόγγους
καὶ τὶς τεχνικὲς
κληροδοτημένου Ἀλφαβήτου
νὰ μὴν ξεχνᾶ τὴν ἀντοχὴ τῶν ὑλικῶν
στὸ μυστικὸ παλίμψηστο
τοῦ φθίνοντος κόσμου.
Τὰ λόγια μας μετρημένα φιλάργυρα
ὅσο κι ἂν εἶναι δανεικὰ
διατηροῦν τὴν εὐλάβεια τῆς ἐλλείψεως
τὴν δίψα τῆς κοινωνίας
σταθερὴ τὴν μνήμη τῆς ὀφειλῆς.

Sydney-Brighton Le Sands 19-12-2003

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Βλέπω χέρια νὰ χτυποῦν πλῆχτρα
μὰ δὲν ἀκούω μουσική.
Σπ. Τσακνιᾶς

Δὲν ἔχει λέξεις μήτε συλλαβὲς
ἡ γλώσσα τῶν Νεκρῶν
κι ἂς βρίσκονται ἀλφαβητικὰ φυλαγμένες
στὰ Λεξικὰ
σὰν τὰ ἐπίσημα ροῦχα των
ποὺ περίμεναν νά 'ρθει Κυριακὴ
γιὰ νὰ τὰ φορέσουν.
Μαζί μας τώρα ἐπικοινωνοῦν μόνο μὲ
Τοπία καὶ *Ἀναμνήσεις*
ποὺ βηματίζουν ἀθόρυβα σὰν εἰκόνες
βωβοῦ Κινηματογράφου
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν πρῶτο λόγο
ἔχουν τὰ δάκρυα.

Sydney-Brighton Le Sands 20-12-2003

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝΟΣ

Ὅλα στὸν κόσμο τοῦτο δίκοπο μαχαίρι
κι ἀλίμονο σὲ κεῖνον ποὺ δὲν τό 'μαθε
ἢ τὸ λησμόνησε προώρως.
Λέμε, τὸ ἀγαθὸ τῆς κοινωνίας λυτρώνει
ἀπὸ τὴν ἀσφυξία τῆς μοναξιᾶς
κι ὅμως ἡ κοινωνία εἶναι πάλι ποὺ σπιλώνει
μὲ τὸν συγχρωτισμὸ τιμίων καὶ φαύλων.
Γι' αὐτὸ ἡ εὐαισθησία τοῦ Henry Mishaux
νὰ ἀντιληφθεῖ τὴν παρθενία τῶν λέξεων
μόνο «ὅταν δὲν ἀνήκουν ἀκόμη σὲ φράσεις»
θά 'πρεπε νὰ ἀναγνωρισθεῖ διεθνῶς
ἡ λυρικότερη δήλωση ἐναντίον τοῦ πλήθους
καὶ ὑπὲρ τοῦ ἑνός.

Sydney-Brighton Le Sands 22-12-2003

ΠΡΩΤΟΓΟΝΙΣΜΟΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

Ἐπι-μένω θὰ πεῖ
μένω ἀμετακίνητος πάνω σ' αὐτὸ ποὺ κατέχω
δηλαδὴ σ' αὐτὸ ποὺ ἐξουσιάζω
ἀδιαφορώντας πλήρως γιὰ σένα
ποῦ θὰ ἀναπαυθεῖς.

Sydney-Brighton Le Sands 26-12-2003

ΕΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙᾸ

Γράφοντας ἕνα ποίημα ἐν εἰλικρινείᾳ
σὲ τούτη τὴν καταραμένη ἐποχὴ
ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν πιὸ ἐπαναστατικὴ πράξη.
Δὲν εἶναι λίγο τὸ νὰ ἀποκηρύττεις αὐτόκλητος
ἐγγράφως καὶ ἐνυπογράφως
ὅλες τὶς διεφθαρμένες Ἀρχὲς καὶ Ἐξουσίες
ποὺ οἱ ὁμόλογοί σου ἔσπευσαν νὰ ὁμολογήσουν
Αὐθεντίες ἰσόθεες!

Sydney-Brighton Le Sands 26-12-2003

ΓΕΝΝΑΙΟΣ

Ὁ Κομφούκιος θεωροῦσε γενναῖο
ἐκεῖνον ποὺ δὲν ἀπελπίζεται
ἄλλοι, γενναῖο θεωροῦν ἐκεῖνον ποὺ τολμᾶ.
Δὲν ἀμφιβάλλω πὼς καὶ οἱ δυὸ δηλώσεις
λένε ἀλήθεια·
ὅμως δὲν λένε ὅλη τὴν ἀλήθεια
μὴ παίρνοντας τὴν λέξη ἀπὸ τὴν ρίζα
εἶδαν μόνο σπαράγματα.
Ἂν ὁ Πυγμαῖος δηλώνει τὸ ἀνάστημά του
μὲ τὴν λέξη πυγμὴ
γιατί γενναῖος νὰ μὴν εἶναι ἐκεῖνος
ποὺ διακονεῖ μόνο τὴν γέννα
ὡς νέα δημιουργία
δηλαδὴ τὴ ζωὴ ἄνευ ὅρων;
Ἄνευ ὅρων ὅμως σημαίνει ἄνευ ὁρίων
καὶ χωρὶς διαπραγμάτευση.
Ἰδοὺ ἡ πρωταρχικὴ γενναιότητα.
Ὅταν δὲν χαίρεσαι τὴν καρποφορία τοῦ ἄλλου
ἀκόμη κι ἂν δὲν συμπαθεῖς τὸν γεννήτορα
ὑπονομεύεις τὸ κοινὸ ἀγαθὸ
κι ὁ φθόνος ποὺ σὲ φθίνει καὶ σὲ μειώνει
εἶναι δυὸ φορὲς φόνος
καὶ δυὸ φορὲς θάνατος.

Sydney-Brighton Le Sands 27-12-2003

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Εὐκταῖος ἀκρωτηριασμός 9
2. Συνασπισμὸς χωρὶς ἀσπίδες 10
3. Πανικός 11
4. Τὸ ἀπόγευμα 12
5. Μονίμως πίσω ἀπ' τὸ τζάμι 13
6. Rosehill 14
7. Μάχαιρα δίστομος 15
8. Ἡ μόνη προσγείωση 16
9. Ἀναίμακτη καρατόμηση 17
10. Εἰκόνες συνειρμῶν 18
11. Μὲ γέλια καὶ μὲ δάκρυα 19
12. Ἡ ἀλληλεγγύη τῶν ταπεινῶν 20
13. Τὸ «τὲστ κοπώσεως» 21
14. Τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως 22
15. Φωτογραφία καὶ ἄνεμος 23
16. Ζωὴ καὶ θάνατος 24
17. Θερμοκρασίες ὑψικαμίνου 25
18. Λιθόστρωτο καὶ συρματόπλεγμα 26
19. Οἱ πηγὲς τῶν δακρύων 27
20. Ἡ φωνὴ τῶν ἀψύχων 28
21. Ἡ κραιπάλη τοῦ ἥλιου 29
22. Αὐτοπροσωπογραφία (Γ') 30
23. Ὁ ἀναπαλλοτρίωτος θάνατος 31
24. Βιογραφία ἀτελής 32
25. Τὸ ἀσύμπτωτο 33
26. Χωρὶς κανένα λόγο 34
27. Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ σκιά του 35
28. Ὁ ραγισμένος τοῖχος 36
29. Αὐτοσκόπηση 37
30. Ὑπαρξιακὸς ἐξορκισμός 38

31. Μόνο μὲ τὸν μείζονα μακαρισμό 39
32. Τὸ σκληρότερο νόμισμα 40
33. Ποιὸς μίλησε πληρέστερα 41
34. Δὲν ἦταν Πάσχα 42
35. Ὀδυσσέας θνήσκων 43
36. Ἡ μοιραία «ξυνωρίς» 44
37. Διάδρομος νοσοκομείου 45
38. Πάλι τὸ σῶμα 46
39. Οἱ τὰ πρῶτα φέροντες 47
40. Μωλωπισμένα χέρια 48
41. Μέλος καὶ μήνυμα 49
42. Τῷ ἀγνώστῳ ἀνθρώπῳ 50
43. Προκαθιδρυμένα μέτρα 51
44. Ἡ ὑποκρισία τῶν ἀζύγων 52
45. Ἀγωνία ταυτότητας 53
46. Οἱ λέξεις στὰ ἑλληνικά 54
47. Ὁ ἐπαίτης 55
48. Σχεδὸν μεταφυσικό 56
49. Εἰδοποιὸς διαφορά 57
50. Μακάβριο σύμπλεγμα 58
51. Ἡ πιὸ γλυκειὰ ἡδονή 59
52. Σὰν ἀμίλητο νερό 60
53. Οἱ ὅροι τῆς θεανδρικότητας 61
54. Στὸ πρωραῖο τῆς μνήμης 63
55. Requiem σ' ἕνα νάρκισσο 64
56. Τὸ Status Quo 65
57. Ἀπώλειες καὶ ἀπολωλός 66
58. Ἀκατανίκητη φιλαυτία 67
59. Ἡ δόξα τοῦ ἀνεστραμμένου 68
60. Τὰ πάντα ρεῖ 69
61. Γιὰ τὴν ἀλήθεια 70
62. Κάνοντας θέση τὴν ἄρνηση 71

63. Ἐπιτομὴ τοῦ ἀκαριαίου 72
64. Σημειώσεις στὸ σημειωτόν 73
65. Τὸ βάρος 74
66. Παρθένο φρέαρ 75
67. Τὴν λέξη 76
68. Ταξιδιωτικὴ ὁδηγία 77
69. Τὰ θύματα τῆς 7ης ἡμέρας 78
70. Σπαράγματα ἀσυναρτησίας 79
71. Οἱ ἀγνοοῦντες 80
72. Ἡ σωστὴ ἀριθμητική 81
73. Ὁδηγίες χρήσεως 82
74. Τὰ ρέοντα σώματα 83
75. Ὅταν ὁ ἄνεμος ὑποκρίνεται 84
76. Ξεχασμένες συγγένειες 85
77. Ἰσόβιος ἐφιάλτης 86
78. Ὁ πόνος δὲν ἀρθρώνεται 87
79. Παραίτηση 88
80. Αὐτοσεβασμός 89
81. Πρόλογοι καὶ ὑστερόγραφα 90
82. Ἡ εὐλάβεια τοῦ Ὀδυσσέα 91
83. Βιασμός 92
84. Ἀστικὲς συνήθειες 93
85. Ἐπώδυνη ἔκπληξη 94
86. Μεταλλαγμένες λέξεις 95
87. Διάλογοι τοῦ Keppel Island 96
88. Ἡ λέξη καὶ ἡ συλλαβή 97
89. Σβήνοντας μὲς στὸ θαῦμα 98
90. Εὐχῆς ἔργον 99
91. Ὅρκος 100
92. Ἀδειασμένες ὀντότητες 101
93. Τὸ ἀπρόβλεπτο τῆς στιγμῆς 102
94. Πέθαναν πρὶν γεννηθοῦν 103

95. Τὸ βασικὸ ἔνστικτο 104
96. Σκηνὲς τοῦ δρόμου 105
97. Ἄδειες εἰκόνες 106
98. Ὅταν ἀνοίγει ἡ πόρτα 107
99. Παραλλαγή 108
100. Ἄλλες μονάδες μετρήσεως 109
101. Πρὸς ψευδολόγους στὴν Ποίηση 110
102. Ὁ Ἡνίοχος τῶν Δελφῶν 111
103. Ἡ μπαλάντα τῶν φτωχῶν ἀνθρώπων 112
104. Ἔχοντας περιδέραιο τὸν λαβύρινθο 113
105. Τὰ λόγια μας 114
106. Ἡ γλώσσα τῶν νεκρῶν 115
107. Ἐναντίον τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ ἑνός 116
108. Πρωτογονισμὸς βαρβαρότητας 117
109. Ἐν εἰλικρινείᾳ 118
110. Γενναῖος 119